



(319 -
272 π. Χ.)

ΠΥΡΡΟΣ

Δυναμική
Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32 - 106 83 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ: 210-8233830 - FAX: 210-8238468 • ΕΤΟΣ 50 - ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 34, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2007 • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: 1,50 ΕΥΡΩ

Τα μνημεία μας σε εγκατάλειψη

ΠΡΩΤΟ
ΣΧΟΛΙΟ

ΑΝ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΥΠΕΡΦΑΝΕΥΟΜΑΣΤΕ εμείς οι Ηπειρώτες, είναι η πλούσια ιστορική και πολιτιστική μας παράδοση και το ανεπανάληπτο φυσικό μας περιβάλλον. Ατέλειωτο μνημείο η Ήπειρος. Από το Ιόνιο ως τον Γράμμο, κι απ' τη Μουργκάνα ως τα Τζουμέρκα. Η ιστορία και η φύση έχουν αφήσει βαθιά τα χνάριά τους σε τούτον τον ευλογημένο τόπο, που, με άλλα κριτήρια, οι γραφειοκράτες των δημοσίων φορέων τον χαρακτηρίζουν «φτωχό», με όρους λογιστικούς, και απεργάζονται την «αξιοποίησή» του. Πώς; Με φράγματα, με δρόμους ασφάλτου στα σπλάχνα τής Πίνδου, με χωματερές δίπλα στα ποτάμια μας και επιχειρήσεις δίπλα στις θάλασσές μας. «Πλούτος» της Ηπείρου, είναι η «φτώχεια» της. Ευτυχώς, η λαίλαπα της αναπτυξιομανίας δεν την έχει αλώσει πλήρως. Διατηρεί ακόμη τα στολίδιά της και μπορεί να τα κάνει ακόμη πιο λαμπερά, εάν εκτιμηθεί η αξία τους. Γιατί, πώς μπορεί να έχει κανείς εμπιστοσύνη στους «υπεύθυνους», όταν, για παράδειγμα, το **Θέατρο της Δωδώνης** αφήνεται στην τύχη του, το **Γεφύρι της Πλάκας** κινδυνεύει με κατάρρευση και ο **Αμβρακικός**, προστατευόμενος από την Διεθνή Συνθήκη Ramsar, ζέχνει από φυτοφάρμακα και λύματα; Στην **Άρτα**, η **«ακρόπολή της»**, το **περίφημο κάστρο της**, παραμένει κλειστό και ερειπωμένο, αν και έχει υπογραφεί Προγραμματική Σύμβαση αξιοποίησής του από τον Δήμο Αρταίων και το Υπουργείο Πολιτισμού. Όμως οι Ηπειρώτες δεν το βλέπουν κάτω. Αγωνίζονται να σώσουν τα ιστορικά και φυσικά μνημεία τους.



ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

«Αντιστεκόμαστε», λένε, σε νέα φράγματα, ανοίγουν και καθαρίζουν μόνοι τους το κάστρο, συσπειρώνονται για καθαρό Αμβρακικό. **Οι ενεργοί πολίτες φέρνουν το μήνυμά της αισιοδοξίας πως ο τόπος μας αξίζει καλύτερης τύχης.** Μην ξεχνάμε πως το ξακουστό **Γεφύρι της Άρτας** σώθηκε από δύο ευαίσθητους πολίτες, που βούτηξαν με θάρρος στα νερά του Αράχθου, κινηματογράφησαν τα θεμέλιά του και χτύπησαν την πόρτα της τότε υπουργού Πολιτισμού **Μελίνας Μερκούρη**, για να δώσει εντολή η ίδια για τη σωτηρία του. Έτσι και τώρα οι Ηπειρώτες, απόδημοι και μη, οφείλουν να συντείνουν τον αγώνα τους, για να αναγκάσουν τους «υπεύθυνους», επί τέλους, να «ξεραχνιάσουν» τα μνημεία μας και να τα αποδόσουν στο κοινό όφελος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

Ξεκινούν οι εργασίες για την Ιόνια Οδό

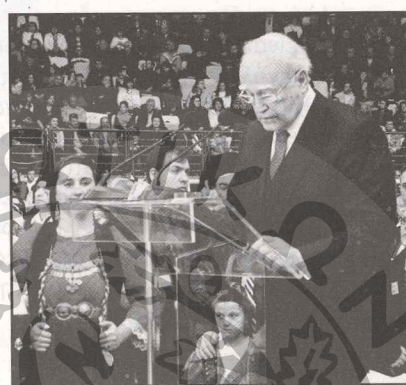
ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΜΑΪΟ πρόκειται να ξεκινήσουν οι εργασίες κατασκευής του έργου της Ιόνιας Οδού, όπως διαβεβαίωσε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς, μιλώντας στις 21 Μαρτίου 2007 στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, η οποία επεξεργάζεται το σχετικό νομοσχέδιο.

Αναφερόμενος στη χρηματοδότηση κατασκευής του κλειστού αυτοκινητόδρομου ευρωπαϊκών προδιαγραφών, ο κ. Σουφλιάς υπογράμμισε ότι «δεν θα υπάρχει εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε με τα έργα που κατασκευάστηκαν μέχρι σήμερα με συμβάσεις παραχώρησης», ενώ ο προϋπολογισμός του έργου είναι διπλάσιος από αυτόν του έργου Ρίο-Αντίρριο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργού, το συνολικό κόστος του έργου ανέρχεται σε 1,4 δις ευρώ. «Στο τέλος του 2010 θα έχει κατασκευαστεί ένας σύγχρονος αυτοκινητόδρομος ευρωπαϊκών προδιαγραφών, από την Αθήνα μέχρι τον Μαλιακό και από το Αντίρριο μέχρι το Αγρίνιο», δεσμεύτηκε ο κ. Σουφλιάς, ο οποίος επισήμανε ότι οι απαλλοτριώσεις αναμένεται να φθάσουν τα 11.000 στρέμματα. Με διαδικασίες «εξπρές» και με το μέτρο της «επίταξης», το ΥΠΕΧΩΔΕ θα προχωρήσει τις απαλλοτριώσεις για την κατασκευή της Ιόνιας Οδού, προκειμένου να αποφύγει φαινόμενα καθυστέρησης. Ο υπουργός διευκρίνισε, εξάλλου, ότι το υπουργείο θα χρησιμοποιήσει ορκωτούς λογιστές, προκειμένου να προσδιορίζεται γρήγορα το ύψος της κάθε αποζημίωσης και το Δημόσιο να γνωρίζει το ποσό που πρέπει να καταβάλλει, όταν θα παρίσταται στα δικαστήρια. Ο κ. Σουφλιάς ανακοίνωσε ότι το μοντέλο αυτό των απαλλοτριώσεων θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον σε όλα τα έργα με συμβάσεις παραχώρησης, αλλά και σε εκείνα τα έργα που θα εκτελούνται με συγχρηματοδότηση.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ

Στις 26-1-2007, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος έκοψε την πίτα τού Ηπειρώτη. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κároλος Παπούλιας. Το Στάδιο γέμισε από Ηπειρώτες, οι οποίοι γιόρτασαν τα 70 χρόνια της Πανεπειρωτικής, που αριθμεί σήμερα 542 Σωματεία με 650.000 μέλη. Πέντε χιλιάδες Ηπειρώτοπουλα συμμετέχουν, τραγουδούν και χορεύουν στην ξενιτιά. Όπως τόνισε στην εκδήλωση και ο Πρόεδρος της Πανεπειρωτικής **Ιωάννης Ζώης**, η Ήπειρος είναι παρούσα. Αντιστέκεται και δημιουργεί.



Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κároλος Παπούλιας χαιρετίζει τους Ηπειρώτες στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τόνισε ότι «αξίζει τιμή στους Ηπειρώτες του εσωτερικού και τού εξωτερικού. Η καταγωγή έχει τη δική της δύναμη. Σημείο αναφοράς είναι ο τόπος, οι άνθρωποι, η ιστορία, η διεξαγωγή των κοινωνικών αγώνων».

Το Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής απέδωσε τιμή στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, προσφέροντάς του και ένα κόσμημα αργυροχοΐας από Παννιώτη τεχνίτη.

Τα Πύρινα

Η ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΟΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΝ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, γεγονός είναι ότι διανύουμε ήδη προεκλογική περίοδο. Αυτό το κλίμα διαμορφώνεται από παντού. Από την κυβέρνηση, τα κόμματα και τα μέσα ενημέρωσης. Το καλοκαίρι είναι κοντά και η περιφέρεια θα ζήσει...ένδοξες στιγμές. Εκεί, στα πανηγύρια και στα ανταμώματα, θα...σκάσουν μύτη και οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι βουλευτές, μήπως κερδίσουν με την παρουσία τους, με το λόγο τους και με τις υποσχέσεις τους, έναν σταυρό προτίμησης από τους εκλογείς. Έτσι γίνεται πάντα σε τούτη τη χώρα, όπου να τελειώσουν οι εκλογές και μετά... Λούηδες όλοι... Δεν λέμε πως δεν τους θέλουμε κοντά μας, αλλά θα ήταν καλύτερα να μας θυμούνται, όσοι εκλεγούν και μη, καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας. Και κείνο, βουλευτής του τάδε κόμματος, όπως αναγγέλλονται στις εκδηλώσεις, δεν μας αρέσει. Ο βουλευτής κάθε περιφέρειας, ασχέτως του κόμματος, με το οποίο κλέχτηκε, είναι ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ και όχι των κομματικών του φίλων. Η Ήπειρος, για άλλη μια φορά, περιμένει ουσιαστικό ενδιαφέρον από όλους. Γιατί, για κάνει έναν απολογισμό, πόσα μας υποσχέθηκαν, στην προηγούμενη τετραετία, και πόσα από αυτά έγιναν πράξη.

Η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ, φαίνεται πως...μπάνει στον δρόμο της. Εξαγγέλθηκαν τα έργα και ευχής έργο είναι να τελειώσουν, συμφώνως με το χρονοδιάγραμμα. Γιατί ο υπάρχον δρόμος, μόνο εθνικός δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Ωστόσο, υπάρχουν διάφορες ενστάσεις στην...πορεία της, οι οποίες έχουν να κάνουν με τους κόμβους, όπως στην παράκαμψη της Άρτας. Οι αρμόδιοι ας σκύψουν σε αυτές κι ας πράξουν το καλύτερο δυνατό. Στην Ιόνια Οδό αναδεικνύεται και ένα άλλο θέμα. Αυτό των διόδων. Για σκεφτείτε, πόσα χρήματα πρέπει να δώσει κάποιος ξεκινώντας από την Αττική, για την Ήπειρο. Διόδια στην Αττική Οδό, διόδια στην εθνική οδό Αθηνών Κορίνθου, διόδια στο Ρίο - Αντίριο, διόδια στην Ιόνια Οδό. Σωστό το αίτημα του ΚΚΕ να καταργηθούν τα διόδια, όχι μόνο σ' αυτά τα σημεία, αλλά σε όλη την επικράτεια. Μήπως οι πολίτες δεν είναι αυτοί που συνεισφέρουν στην κατασκευή των μεγάλων έργων; Γιατί να πληρώνουν από πάνω και άλλο χαράτι; Θέμα που υποστηρίζει και η Πανεπειρωτική, καθώς αφορά τους Απόδημους Ηπειρώτες έντονα. Και κάτι άλλο: Η σιδηροδρομική σύνδεση μέσω της Ιόνιας Οδού, δεν προβλέπεται, σύμφωνα με τις μελέτες. Επαφίμεθα, πλέον, από την...άλλη πλευρά, αυτή της Θεσσαλίας. Όπως και να το κάνουμε, το τρένο στην Ήπειρο είναι αναγκαίο. Απ' όπου κι αν έρθει...

Ηπειρώτες και φίλοι της Ηπείρου καταθέτουν τις προσωπικές τους απόψεις για θέματα που τους συγκινούν και τους ενδιαφέρουν.

Ξ Π Ω Ν Υ Μ Ω Σ
Με τον ΓΙΩΡΓΟ ΤΖΗΜΑ*

Τραχύ το χέρι της ξενιτιάς

ΤΑΝ ΒΡΑΔΥ. Μία μέρα προ της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων και εμείς τα παιδιά καθόμασταν γύρω στο φωρτωμένο με κούτσουρα από πουνάρι τζάκι, που τριζοβολούσαν κι ακούγαμε τις ιστορίες που μας μολόγαγε η μάνα, όπως κι αυτή τις είχε ακούσει, απλά και ζωντανά, σαν όλους τους ανθρώπους που περνούν τη σοφία από την ίδια πηγή, τη ζωή και τη φύση. Μας έλεγε για νεράιδες και καλικάντζαρους, για ξενιτιές και ξενιτεμένους. Κι ο λόγος κυλούσε, όπως κυλά το γάργαρο νερό, από τα καταράχια και μέσα απ' τα φιδωτά πεντακάθαρα ρέματα, μέσα από ρείκια και ριζές κέδρων που μοσχοβολούν, ακολουθώντας τον αιώνιο δρόμο του. Ακούω, έφτανε και στη δική μας ψυχή ο αγαπημένος λόγος της μάνας, που μας έπλαθε σιγά - σιγά, αλλά σίγουρα, για τον αγώνα της ζωής, που μας καρτέρε, όπως μας έλεγε, μόλις πατούσαμε τα δώδεκα.

Πού και πού σταματάγαμε σαν από κάποια μυστική συμφωνία κι αφουγκραζόμασταν ν' ακούσουμε τα βήματα του ξενιτεμένου που καρτεράγαμε. Αυτός ήταν κι ο λόγος, που όλα τα σπίτια είχαν φως ως αργά αυτή τη νύχτα. Τα παιδιά, δεν έλεγαν να κοιμηθούν και τα μάτια τους ασυνήθιστα στο παιδεμα της ξαγρύπνιας, αναβόσβηναν απ' τη νύστα. Ο πιο μεγάλος από μας, θέλοντας να μας πειράξει, είπε:

- Ήρθαν οι γκαβές γι' αλεύρι...
- Ουί η μαύρ', είπε η μάνα, στήσησα να βγάλω λίγο αλεύρι για τις θηγαίνες, τα σπάργανα του Χριστού, όπως είπε.

Αλήθεια, με πόση λαχτάρα καρτερούσαμε τούτες τις γιορτές, που γέμιζαν με χαρά τις παιδικές μας ψυχές! Ο πατέρας που θα 'ρχόταν από τα ξένα, θα έφερνε στον καθένα μας το δώρο του. Τι να έφερνε κι εκείνος, που δούλευε για πενταροδεκάρες στα ξένα, χώρα που τούτο το χρόνο ήταν άνεργος κάμποσο καιρό, έλεγε η μάνα.

- Μ' αφού είναι έτσι μάνα, όπως λες, γιατί δεν έρχεται να κάτσουμε όλοι μαζί, ρώτησε ο πιο μεγάλος αδερφός.

- Ε, ...άμα μεγαλώσετε θα καταλάβετε, μας αποκρίθηκε η μάνα και, σιάχνοντας τάχα μ' - τάχα μ' το μαντήλι της, σκούπιζε το δάκρυ της πίκρας, που κυλούσε στο οργωμένο απ' τον πόνο και τα βάσανα πρόσωπό της...

Και μεις, που νιώθαμε την πίκρα της μάνας, αλλά δεν μπορούσαμε να την εξηγήσουμε, μήτε τι εννοούσε, όταν μας έλεγε, άμα μεγαλώσετε, μήτε τη λέξη άνεργος καταλαβαίναμε... (αργότερα θα το μαθαίναμε...), ακούγαμε γεμάτοι απορία.

ΑΡΓΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ, τα σπίτια έσβησαν τις θαμπές τους λάμπες, κι όλα βυθίστηκαν στο σκοτάδι και στη γαλήνη. Κοιμηθήκαμε, και το πρωί σαν ξυπνήσαμε, ψάξαμε με τα μάτια για τον ξενιτεμένο... Η μάνα ετοίμαζε ό,τι είχε σχέση με τη μεγάλη μέρα. 'Εβγαλε τ' αλεύρι από τη μπουντένα, έβαλε την πλάκα δίπλα στη φωτιά, το σπίσε και τό 'ριξε στη φρεσκοκαλαϊσμένη τέντζερη. Εμείς παρακολουθούσαμε την κάθε της κίνηση με τη λαχτάρα της προσμονής στα παιδικά μας μάτια!... Είναι αλήθεια, πως όταν καρτερείς κάτι που ποθείς με όλη τη δύναμη της ψυχής σου, η ώρα φαίνεται χρόνια. Έτσι και τούτη η μέρα πέρασε πολύ αργά. Κάθε τόσο κοιτούσαμε τον ήλιο, που καρφωμένος στα μεσούρανα δεν έλεγε να βασιλέψει, θαρρείς και κείνος έπαιζε με την αγωνία μας... Σιγά - σιγά, όμως, η μέρα πέρασε. Ο ήλιος βυθίστηκε πίσω απ' τα βουνά κι η νύχτα άρχισε ν' ανεβαίνει σιγά - σιγά απ' τις ρεματιές και τα ρουμάνια, και όλα αφέθηκαν απαλά και ήρεμα στην αγκαλιά της... Τα τελευταία κοπάδια γύρισαν απ' τη βοσκή, στα τζάκια μπήκαν τα πουναρακούτσουρα, ξανάναψαν οι λάμπες, οι φαμίλιες μαζεύτηκαν γύρω από το τζάκι, κι όλα ήταν έτοιμα για τη μεγάλη ώρα...

Η ΜΑΝΑ έριξε νερό στην τέντζερη κι αφού ετοίμασε το κουρκούτι, έσπασε με τη μασιά τα κάρβουνα, έβαλε την πυροστιά και πάνω της την πλάκα για τις θηγαίνες. Ήταν μια μεγάλη ίσια πλάκα που τον περασμένο χρόνο την είχε κουβαλήσει ο πατέρας από τον λόγγο. Σαν έκαψε καλά, τη σκούπισε και παίρνοντας με τη βαθιά κουτάλα, έριξε πάνω στην καυτή πλάκα την πρώτη θηγαίντα.

Το κουρκούτι άπλωσε, κι αφού ψήθηκε από τη μία πλευρά, τη γύρισε κι απ' την άλλη. Σαν ετοιμάστηκε, την έβγαλε και πριν καλά - καλά ακουμπήσει στο ταψί, την κατασπαράξαμε!... Αυτή η δουλειά έγινε πολλές φορές και πολλές χρονιές από τότε, όπου πήραμε το δρόμο της ξενιτιάς, που με το τραχύ της χέρι μάς άδραξε και μας κρατά χρόνια και χρόνια τώρα μακριά από τον τόπο μας, μακριά από τα όμορφα αυτά έθιμα, που ωστόσο ζουν μέσα μας απλά και ζωντανά.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια. Τα χωριά ριμάζαν. Οι άνθρωποι άλλαξαν κι αυτοί. Όμως, όσο και να άλλαξαν, αυτές τις μέρες οι συντοπίτες ξεκινούν από τα ξένα και περιδιαβαίνουν τα στενόσκακα του χωριού που γεννήθηκαν, κι αναπολούν μορφές κι εικόνες αγαπημένες που δεν υπάρχουν πια...

*Ο Γιώργος Τζήμας είναι ποιητής και κατάγεται από τη Γραντισσοπούλα Ιωαννίνων

Ο «ΠΥΡΡΟΣ» ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΟΥ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ.

“ ΠΥΡΡΟΣ ”
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32
106 83 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 - 82 33 830
FAX: 210 - 82 38 468
ΚΙΝ: 6947 - 697420
Δυναμική Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ
● ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΑΡΗ ● ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Πέτρα»
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210 82.30.830, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Θ. ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ, ΜΑΝΤΖΑΚΟΥ 3, ΑΘΗΝΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΟΣ: ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ 15 ΕΥΡΩ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ: 30 ΕΥΡΩ
ΔΗΜΟΙ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 60 ΕΥΡΩ - ΆΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ΕΥΡΩ - ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ 30 ΔΟΛΑΡΙΑ ΗΠΑ
Οι απόψεις που εκφράζονται στα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα και τη γνώμη της εφημερίδας - Ασυγκλήτως η παρατύπωση -

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ που διεξήχθησαν πρόσφατα για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. στην Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος και τη συγκρότησή του σε Σώμα, προέκυψε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ως εξής:

Προεδρείο:
Πρόεδρος: Κώστας Αλεξίου
Α' Αντιπρόεδρος: Ιωάννης Ζώης
Β' Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Οικονόμου
Γενικός Γραμματέας: Ιπποκράτης Κατσένης
Ειδικός Γραμματέας: Κώστας Ζηκόπουλος
Ταμίας: Σωτήρης Κολιούσης
Έφορος Τύπου: Κώστας Κωνής
Έφορος Πολιτισμού: Άννα Θώδα-Μπουρατζή

Έφορος Δημ. Σχέσεων: Βασίλης Κάτσιος
Έφορος Πνευμ.Κέντρου: Λάμπρος Ψυλλιάς
Αναπληρωτής Ταμίας: Σπύρος Διαμάντης

Σύμβουλοι: Κων/νος Γαβριήλ, Αριστείδης Γούλας, Θεόδωρος Δεύτερος, Ευστράτιος Ζέρβας, Γρηγόριος Ζιάκας, Γεώργιος Κούλας, Αθανάσιος Μήτσης, Βασίλειος Μπαρτζώκης, Παύλος Μπούρης, Ιωάννης Νάκης, Ελευθέριος Οικονόμου, Αθανάσιος Σπυράκος, Κώστας Χαρισιάδης και Ιωάννης Χασκής.



Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΕΟ ΚΛΙΜΑ φαίνεται πως διαμορφώνεται στην κορυφαία οργάνωση των Απόδημων Ηπειρωτών, την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, μετά από τις πρόσφατες εκλογές, και τη συγκρότηση σε σώμα του νέου Διοικητικού της Συμβουλίου. Κι λέμε νέο κλίμα, γιατί όλοι οι συνδυασμοί, παρά τις ενστάσεις και επιφυλάξεις, συμμετέχουν στο Προεδρείο, το οποίο είναι αυτό που καθορίζει τα προς συζήτηση θέματα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Στο τιμόνι της Συνομοσπονδίας και πάλι ο Κώστας Αλεξίου, ο οποίος χρημάτισε Πρόεδρος επί δεκαετία στην ΠΣΕ, και με την εμπειρία που διαθέτει, μπορεί να συνθέσει, με τη βοήθεια όλων, τον σύγχρονο ρόλο της. Δίπλα του έχει, ως Α' Αντιπρόεδρο, τον Ιωάννη Ζώη, ο οποίος κι αυτός επί

πολλά χρόνια θητεύει στην ΠΣΕ, την τελευταία τριετία, μάλιστα, από τη θέση του Προέδρου, αν και τη θητεία του την άσκησε, όπως πολλοί υπογραμμίζουν, με αποφάσεις, οι οποίες οδήγησαν σε πόλωση και τέλμα την ΠΣΕ. Στη θέση του Γραμματέα ο Ιπποκράτης Κατσένης, χρόνια κι αυτός στα δρώμενα της ΠΣΕ, με λόγο και ιδέες, οι οποίες ξεφεύγουν από την πεπατημένη, που σημάδευε την μέχρι τώρα δράση της Πανεπειρωτικής. Για ποια Πανεπειρωτική μιλάμε, καταθέσαμε τις απόψεις μας στο προηγούμενο τεύχος του «ΠΥΡΡΟΥ». Είναι στο χέρι όλων, πλέον, να καταστήσουν την Πανεπειρωτική πραγματικά κορυφαία, να την στηρίξουν στις Αδελφότητες, στις Ομοσπονδίες και στους Ηπειρώτες της Διασποράς, έξω από παραταξιακές λογικές. Θα το πράξουν; Ίδωμεν...



ΑΛΗ ΜΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ διαμαρτυρίας, ενάντια στην κατασκευή του φράγματος Αγίου Νικολάου στον Άραχθο, πραγματοποιήθηκε στη διασταύρωση του Πέτα (πρώην στρατόπεδο Παπακώστα), στην Άρτα. Η συγκέντρωση έγινε εν όψει της εκδίκασης της προσφυγής στο Συμβούλιο Επικρατείας, στις 18 Απριλίου 2007.

Η Επιτροπή Προστασίας Αράχθου, με τη Συντονιστική Επιτροπή της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών, συνεχίζουν να ευαισθητοποιούν και να κινητοποιούν τον κόσμο, όπου να αποφευχθεί εντελώς το ενδεχόμενο κατασκευής του φράγματος.

Στη συγκέντρωση παραβρέθηκαν, ο βουλευτής κ. Κολισπάνος, ο Νομάρχης Άρτας κ. Παπαβασιλείου, ο Δήμαρχος Αθανάσιος κ. Δράκος, εκπρόσωποι φορέων και Συλλόγων της περιοχής κ.ά. Οι ομιλήτες, ο Νομάρχης Άρτας κ. Παπαβασιλείου, ο κ. Κοντός από τη Συντονιστική Επιτροπή, ο κ. Καψάλας από την Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών, ο κ. Παπαδημητρίου από την Επιτροπή Προστασίας Αράχθου, χαιρέτησαν τη συγκέντρωση, αναφέρθηκαν εν συντομία στις καταστροφικές συνέπειες από τη λειτουργία του φράγματος

και ενημέρωσαν για την πορεία των μέχρι τώρα ενεργειών και κινητοποιήσεων. Τέλος οι παρόντες εξέδωσαν ανάλογο ψήφισμα και ακολούθησε συμβολικός αποκλεισμός της εθνικής οδού. Το συντονισμό και την παρουσίαση της εκδήλωσης είχε η ηθοποιός Γεωργία Ζώη.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ εκδικάστηκε στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, η αίτηση προσφυγής των φορέων της περιοχής του Αράχθου, ενάντια στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την κατασκευή του φράγματος Αγίου Νικολάου από την Εταιρεία Μηχανική Α.Ε.

Ο εισηγητής πρότεινε να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης των περιβαλλοντικών όρων. Το γεγονός αυτό αποτελεί μία θετική εξέλιξη και οι φορείς αισιοδοξούν για την τελική έκβαση του αποτελέσματος.

Σε κάθε περίπτωση οι κινητοποιήσεις θα συνεχιστούν, για την οριστική ματαίωση του φράγματος και την επεξεργασία και υλοποίηση ενός σχεδίου βιώσιμης ανάπτυξης στην περιοχή.

ΜΙΚΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Οδικός κόμβος Ιόνιας Οδού

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ οι κάτοικοι του Αγίου Δημητρίου Πέτα Άρτας και αντιδρούν στην κατασκευή του κόμβου, που θα γίνει στη συμβολή της Ιόνιας Οδού με τον δρόμο Άρτας - Τρικάλεων. Όπως τονίζουν, η σχεδιαζόμενη ανισοπέδη γέφυρα στον δρόμο Άρτας - Πέτα θα έχει ύψος 11 μέτρα και μεγάλο μήκος, με αποτέλεσμα να διασπαστεί η ενότητα της περιοχής. Ο Δήμαρχος Πέτα κ. Μουσαβερές χαρακτήρισε τον κόμβο τεχνικό έκτρωμα. Οι φορείς της περιοχής υποστηρίζουν ότι ο δρόμος Άρτας - Πέτα πρέπει να μείνει ως έχει και να υπερυψωθεί η Ιόνια Οδός. Ωστόσο το Συμβούλιο Επικρατείας ενέκρινε τους όρους κατασκευής του κόμβου, όπως είναι σχεδιασμένος.

Μείωση γεννήσεων στην Ήπειρο

ΚΑΤΑ 46,5% ΜΕΙΩΘΗΚΑΝ οι γεννήσεις στην Ήπειρο από το 1980 μέχρι σήμερα. Συγκεκριμένα το 1980 είχαμε 4.537 γεννήσεις, ενώ το 2004 ήταν μόλις 2.429. Αποτέλεσμα είναι η μείωση του πληθυσμού, αφού οι θάνατοι είναι περισσότεροι, η κατακόρυφη μείωση του μαθητικού πληθυσμού, του εργατικού δυναμικού και η αρνητική επίπτωση στο ασφαλιστικό πρόβλημα. Ευτυχώς που υπάρχουν οι οικονομικά μετανάστες που ενισχύουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Μείωση βροχοπτώσεων

ΜΕΙΩΜΕΝΕΣ κατά 33% ήταν φέτος οι βροχοπτώσεις στην Ήπειρο, όπως ανακοίνωσε η Μετεωρολογική Υπηρεσία. Η στάθμη της λίμνης Πουρναρίου είναι αρκετά χαμηλά και οι καλλιεργειές στην ημιορεινή ζώνη της περιοχής θα υποφέρουν το καλοκαίρι, όπως δείχνουν τα μέχρι τώρα στοιχεία.

ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ: Μία πρωτοβουλία των εκδόσεων «Πέτρα»

ΣΤΙΣ 5 ΗΠΕΙΡΟΥΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το Βουργαρέλι στο Θέατρο «ΔΟΡΑ ΣΤΡΑΤΟΥ»



Στιγμιότυπο από την εκδήλωση, με τις εισηγήτριες, Μ. Στεφάνου, πρώτη αριστερά, και Μ. Κρητισιώτη, με το συγκρότημα των «Λαλητάδων».

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ Ελληνικών Χωρών «ΔΟΡΑ ΣΤΡΑΤΟΥ» είχε την τιμητική του, το Βουργαρέλι Άρτας, με τα παραδοσιακά τραγούδια και τους χορούς του. Στο πλαίσιο των καθιερωμένων εδώ και 19 χρόνια εκδηλώσεων, με την επωνυμία «ΟΙ ΒΡΑΔΙΕΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ - Χορός και παραδοσιακός πολιτισμός», ο ομώνυμος Σύλλογος κλήθηκε να παρουσιάσει και αυτός την ιστορία και τις παραδόσεις από το όμορφο χωριό των Τζουμέρκων.

«Μουσικοχορευτικές παραδόσεις από το Βουργαρέλι Άρτας» ήταν το θέμα της βραδιάς της Πέμπτης, 22 Μαρτίου 2007, στο κτίριο των γραφείων του Θεάτρου, στην Πλάκα.

Κύριος σκοπός των βραδινών της Πέμπτης είναι η παροχή ειδικευμένων γνώσεων σε δασκάλους χορού, χορογράφους, ιστορικούς, λαογράφους, αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο. Οι θεωρητικές προσεγγίσεις από ειδικούς μελετητές συνδυάζονται με πρακτικές γνώσεις από φορείς της τοπικής παράδοσης. Δεν είναι απλές διαλέξεις ή κοινά μαθήματα, αλλά συνδυασμός εισηγήσεων, οπτικοακουστικών μέσων, επιδείξεων, εκθέσεων κ.λπ.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, σε συνεργασία με τη συντονίστρια κ. **Μαριγούλα Κρητισιώτη**, ο Σύλλογος κατάφερε να κάνει όχι

μόνο μία αξιοπρεπή παρουσίαση, αλλά, απ' ό,τι είπαν, όσοι παρευρέθηκαν, ήταν από τις καλύτερες που είχαν παρακολουθήσει. Σημαντικός παράγοντας της επιτυχίας ήταν η παρουσία των «**ΛΑΛΗΤΑΔΩΝ**», παραδοσιακής κομπανίας με μουσικούς της περιοχής, οι οποίοι, με τη μουσική και τα τραγούδια τους, εκπροσώπησαν επάξια τη μουσικοχορευτική παράδοση του τόπου.

Η εκδήλωση έγινε στη ζεστή και καλαίσθητη αίθουσα του Θεάτρου, που παρά τη βροχερή βραδιά, ήταν γεμάτη.

Η αρχή έγινε με το άκουσμα του «Σκάρου» και ο χώρος πλημμύρισε με τους ήχους του κλαρίνου, του βιολιού, του λαούτου. Ακολούθησε η εισήγηση της προέδρου του Συλλόγου κ. **Μαίρης Στεφάνου**, με μία ιστορική διαδρομή στα γεγονότα που σημάδεψαν τη ζωή και τους ανθρώπους του χωριού, τα κοινωνικά χαρακτηριστικά, τις επαγγελματικές δραστηριότητες, την πολιτιστική παράδοση και όσα, συνοπτικά, θα μπορούσαν να δώσουν μια εικόνα του Βουργαρελίου, σε όσους το γνώριζαν για πρώτη φορά.

Παράλληλα στη μεγάλη οθόνη προβάλονταν φωτογραφίες, σχετικές με αυτά που ακούγονταν, από την ιστορία και τις φυσικές ομορφιές του χωριού.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ

- Τον **Αναστάσιο Ευαγ. Βελισσαρίου**, Πρόεδρο της Αδελφότητας επέλεξε το νέο Δ.Σ. των απόδημων συγχωριανών.
- **Αντιπρόεδρος** εξελέγη ο **Στέφανος Δ. Παπαντζίκος**, έως τώρα Ταμίας του Συλλόγου.
- **Γενικός Γραμματέας** η **Ευαγγελία Χρ. Μητρογιάννη**.
- **Ταμίας** ο **Γρηγόρης Κων. Κοντογιάννης**.
- Το νευραλγικό τμήμα του **Εφόρου Δημοσίων Σχέσεων** κράτησε ο πλειοψηφών σύμβουλος **Γεώργιος Β. Διαμάντης**.
- **Ειδικός Γραμματέας** η **Αθηνά Κων. Κουτσούκη**.
- **Έφορος Πολιτισμού** και **Εκδηλώσεων** ο **Ιωάννης Διον. Ντάσκα**.

ΜΗΝΥΜΑ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

«Με την ευκαιρία της εκλογής μου στη θέση του Προέδρου της Αδελφότητας, θα ήθελα να ευχαριστήσω έναν - έναν ξεχωριστά και όλους μαζί για την εμπιστοσύνη που δείξατε στο πρόσωπό μου και υπόσχομαι να προσπαθήσω με όλες μου τις δυνάμεις να φανώ αντάξιος των προσδοκιών όλων μας.

Πιστεύω ακράδαντα, όπως και ως τώρα συνέβαινε, ότι η Αδελφότητα πρέπει να αποτελεί χώρο ανταλλαγής απόψεων, ιδεών και προτάσεων και να γίνει πηγή έμπνευσης για τον κοινό στόχο μας, που δεν είναι άλλος από την ευημερία και την ανάπτυξη του τόπου που όλοι αγαπάμε.

Χρέος όλων των φορέων του χωριού μας είναι η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση και συνεργασία με τον μοναδικό αντίπαλό μας που είναι τα προβλήματα του τόπου μας. Όλοι μαζί πρέπει και μπορούμε να κινηθούμε με γνώμονα το συμφέρον των Θεοδωριανών, με τη βεβαιότητα ότι αυτό αποτελεί την βούληση όλων, δεδομένου ότι οι φορείς που εκπροσωπούν το χωριό μας αποτελούνται από νέους ανθρώπους, οι οποίοι είναι γεμάτοι από νέες ιδέες, αντιλήψεις και όρεξη για δουλειά.

Θεωρώ ότι η συνεργασία με την Κοινότητα είναι κάτι περισσότερο από αναγκαία, μέσα στο πλαίσιο του αμοιβαίου σεβασμού και της διακρίσης των ρόλων. Ο καθένας από το δικό του μετερίζι πρέπει να συμβάλει αποφασιστικά και εποικοδομητικά. Στην εποχή που ζούμε, με όλες τις προκλήσεις των καιρών, δεν υπάρχουν περιθώρια μικροπολιτικών επιδιώξεων, γιατί το μόνο που προέχει είναι η συμπόρευση όλων μας, προκειμένου να ατενίσουμε με αισιοδοξία το μέλλον. Θα είμαστε αρωγοί σε κάθε προσπάθεια που γίνεται για την επίλυση των προβλημάτων του χωριού μας.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τον απερχόμενο Πρόεδρο για όσα έχει προσφέρει και πιστεύω να τον έχουμε δίπλα μας σε στιδήποτε χρειαστούμε».

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

Το εθιμοτυπικό «καλωσόρισμα» στα μέλη του Δ.Σ. έκανε, στην έναρξη της συνεδρίασης, ο πρώην Πρόεδρος **Σκουτέλας Σταύρος**, ευχόμενος «καλή δουλειά» στον εθελοντικό αγώνα τους, για τους απόδημους και την πατρίδα μας. Τόνισε πως τίθεται στη διάθεση του νέου Δ.Σ., «όποτε με χρειασθείτε», όπως σημείωσε. Το κύρος και η αξιοπιστία της Θεοδωριανικής Αποδημίας είναι ανάγκη να λειτουργήσει, όπως μέχρι σήμερα, με τρόπο δημοκρατικό, ενωτικό και ουσιαστικό στο χώρο της Ηπειρωτικής Αποδημίας.

Η 8η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ 24 ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ ΑΡΤΑΣ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΙΣ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007

«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ 2007» ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

15 - 16 - 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007 ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ - ΤΕΧΝΕΣ - ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΛΟΓΟΣ - ΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Για 3 ημέρες και 3 νύχτες η καρδιά της Ηπείρου θα χτυπά στο Θριάσιο...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΝΗ επιτυχία - παρ' όλες τις αντιξοότητες - της 7ήμερης εκδήλωσής μας «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**», συνεχίζουμε δυναμικά και φέτος διοργανώνοντας την εκδήλωση που ελπίζουμε ότι θα γίνει θεσμός στα δρώμενα των Απόδημων Ηπειρωτικών Συλλόγων της Αττικής, γιατί μόνο σκοπό της έχει την προβολή της Ηπείρου σ' όλους τους τομείς.

Για τρεις ημέρες, από την Παρασκευή 15 Ιουνίου 2007 μέχρι και την Κυριακή 17 Ιουνίου 2007, ο Σύλλογος Ηπειρωτών Θριασίου Πεδίου διοργανώνει στο κέντρο της Δυτικής Αττικής, στην **Ελευσίνα**, μία σειρά εκδηλώσεων, όπου ο πολιτισμός των Ηπειρωτών, παλαιότερος και νεότερος, έρχεται σαν δυνάτος βοριάς να μας παρασύρει όλους, Ηπειρώτες και μη, και να μας στροβιλίσει στο χώρο και στο χρόνο, στα ήθη, στα έθιμα και στην ιδιαίτερη ιστορία της Ηπείρου.

Φορείς-εκπρόσωποι, απ' όλους τους τομείς, θα παρουσιάσουν στη συγκεκριμένη εκδήλωση, για να δείξουν πως τόσο στην Ηπειρο, όσο κι εδώ στο Λεκανοπέδιο της Αττικής, οι Ηπειρώτες προσηλύνονται για το καλύτερο πάντα.

Με την πείρα που αποκτήσαμε την προηγούμενη χρονιά, σχεδιάσαμε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων αυτών, έτσι ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο πτυχές του πολιτισμού των Ηπειρωτών.

Έτσι:

● Υπάρχει η προβολή ντοκιμαντέρ, χορωδίες και πολυφωνικά σχήματα, μουσικοχορευτικές παραστάσεις με τους καλύτερους Ηπειρώτες μουσικούς και τραγουδιστές και αντιπροσωπευτικά χορευτικά σχήματα των καλύτερων Ηπειρωτικών Συλλόγων.

● Την Παρασκευή 15/6 θα εμφανιστεί ο δεξιότεχνος στο κλαρίνο **ΘΩΜΑΣ ΛΩΛΗΣ** με το συγκρότημά του, ενώ την Κυριακή 17/6/2007 θα ταξιδέψει από τα Γιάννινα για την εκδήλωσή μας ο μεγάλος δεξιότεχνος στο κλαρίνο **ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΣΑΡΡΕΑΣ** με το συγκρότημά του (Γ. Φλούδας-βιολί, Γ. Δεληγιάννης-λαούτο, Δ. Δήμου-ντέφι) και στο τραγούδι μαζί του ο **Παναγιώτης Γκόγκος**.

● Το Σάββατο 16/6 υπάρχει συναυλία - αφιέρωμα στον μεγάλο Ηπειρώτη μουσικοσυνθέτη **Τάκη Σούκα**.

Σημαντικές επιτυχίες τού συνθέτη θα τραγουδήσουν μεγάλοι λαϊκοί τραγουδιστές. Ανάμεσά τους: **Χαρούλα Λαμπράκη**, **Γιώργος Υδραίος** και **Εύη Καπάτη**.

Ο συνθέτης θα βραβευτεί για την προσφορά του στον πολιτισμό,



ΘΕΑΤΡΟ ΔΩΔΩΝΗΣ

από τον Σύλλογο Ηπειρωτών Θριασίου Πεδίου.

Επειδή, όμως, υπάρχουν πολλά προβλήματα σχετικά με τη διάσωση της κληρονομιάς της Ηπείρου και το περιβάλλον της, διοργανώνεται την **Κυριακή 17/6/2007 στις 11 το πρωί** ημερίδα με θέμα:

«ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» (ΘΕΑΤΡΟ ΔΩΔΩΝΗΣ - ΘΕΑΤΡΟ ΤΙΤΑΝΗΣ - ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΕΙΟ - ΝΙΚΟΠΟΛΗ - ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ). Διάσωση, αναστήλωση, συντήρηση και προβολή αυτών.

Στην ημερίδα θα μιλήσουν εκπρόσωποι φορέων και Δήμων, που σχετίζονται με τα παραπάνω, καθώς, επίσης, και εκπρόσωποι του υπουργείου Πολιτισμού και της Περιφέρειας Ηπείρου, οι οποίοι έχουν κληθεί να λάβουν θέση επί των θεμάτων.

Η σειρά των εκδηλώσεων «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ**» θα κλείσει την Κυριακή 17/6/2007 το βράδυ, με μία ιδιαίτερη τελετή λήξης, πλαισιωμένη με ξεχωριστό χρώμα και μυρωδιά Ηπείρου.

Η είσοδος είναι ελεύθερη για όλους και για όλες τις εκδηλώσεις.

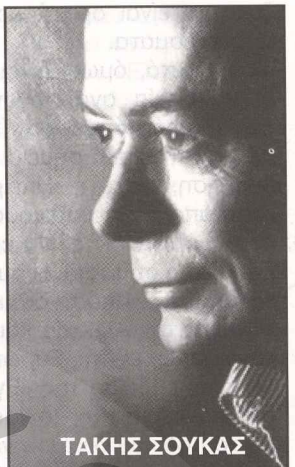
Πληροφορίες - προμήθεια προγραμμάτων: 2105561041 - 2105548181-2105549254.

Σας περιμένουμε!

Ηπειρώτες και μη, φίλους και φίλες.

Σας καλούμε για τρεις ημέρες να γνωρίσετε και να θαυμάσετε την ξεχωριστή Άπειρο - Χώρα - Ήπειρο!

Η Οργανωτική Επιτροπή



ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ

ΕΝΩΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - ΝΕΟ ΔΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΩΜΑΣ**
Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΣΙΟΥΜΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**
Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΤΣΙΩΝΑΚΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ**
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: **ΤΖΩΡΤΖΗ ΕΛΕΝΗ**
ΤΑΜΙΑΣ: **ΚΟΝΤΟΝΑΤΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ**
ΥΠ. ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: **ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**
ΕΦΟΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: **ΝΤΟΥΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ**
Α' ΜΕΛΟΣ: **ΓΚΟΥΝΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΑΝ. ΤΑΜΙΑΣ)**
Β' ΜΕΛΟΣ: **ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ (ΥΠ. ΤΥΠΟΥ)**

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑΝΙΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΣ**
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ ΕΡΡΙΚΟΣ**
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: **ΒΑΓΓΕΛΗ ΑΝΤΑ**
ΤΑΜΙΑΣ: **ΠΑΤΣΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ**
ΥΠ. ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: **ΡΑΔΗ ΘΑΛΕΙΑ**
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ: **ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΣΟΣ**
ΜΕΛΟΣ: **ΜΙΧΑ-ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΡΙΑ**
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ: **ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΡΩΣΣΗ ΠΟΠΗ, ΝΑΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

Η Ανάπτυξη της Ηπείρου μέσα από διαφορετική στόχευση

ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΡΥΣΤΑΛΛΩΘΕΙ ως κοινοτυπία η επανάληψη της διαπίστωσης ότι η «Ηπείρος είναι όχι μόνο η πιο φτωχή γωνιά της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης γενικότερα.

Ο εντοπισμός, όμως, των βαθύτερων αιτιών και η ριζική αντιμετώπισή τους, απαιτεί μία ισχυρή πολιτική βούληση, για την αναζήτηση άλλης εναλλακτικής στρατηγικής ανάπτυξης.

Το κυρίαρχο ερώτημα που ανακύπτει είναι, αν υπάρχουν τα περιθώρια αισιοδοξίας για την αναστροφή αυτής της κατάστασης, της ερήμωσης, της εγκατάλειψης και της ανακοπής της καθοδικής πορείας. Βέβαια ο προβληματισμός αυτός δεν αφορά μόνον την Ήπειρο, αλλά και όλη την υπαίθρο γενικότερα.

Υπάρχει, όμως, και η άλλη όψη της πραγματικότητας, ότι δηλαδή κάποια έργα που πραγματοποιούνται κινούνται προς την αναπτυξιακή κατεύθυνση. Δίνονται και κάποια αναπτυξιακά κίνητρα σε επενδυτές και αρχίζουν να είναι ορατά μερικά θετικά αποτελέσματα.

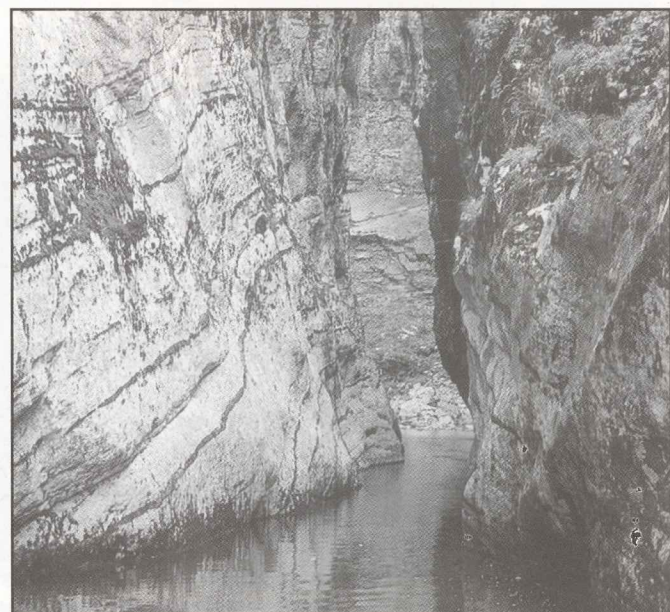
Όλα αυτά, όμως, είναι δυνατόν να δώσουν μία αναζωογονητική πνοή στη «βαριά πάχουσα» Ήπειρο;

Το αφετηριακό σημείο είναι να υπάρξει η βούληση, ώστε η Ήπειρος ν' αποτελέσει έναν από τους βασικούς άξονες της αναπτυξιακής λογικής. Να εκπληρωθεί η γεωπολιτική της σημασία. Η δυνατότητα, δηλαδή, επικοινωνίας από τα δυτικά με την υπόλοιπη Ελλάδα, την Αλβανία και με τις άλλες βαλκανικές χώρες της Ευρώπης.

Η ολοκλήρωση της «Εγνατίας Οδού» και στη συνέχεια της «Ιόνιας Οδού», η βελτίωση του οδικού δικτύου γενικότερα, η καλύτερη αεροπορική επικοινωνία, θα εξασφαλίσουν κάποιες από τις απαραίτητες προϋποθέσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Δεν θα πρέπει, όμως, να έχουν αποσπα-

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΟΥΛΙΔΗ
Εκπαιδευτικού
Μέλους της Συντακτικής Επιτροπής
της εφημερίδας «ΔΟΛΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»



Τέτοιες ομορφιές απείρου φυσικού κάλλους συναντά κανείς σε όλη την Ήπειρο.

ματικό χαρακτήρα. Να είναι οργανικά ενταγμένα τα έργα σ' έναν ευρύτερο Διοικητικό και Οικονομικό σχεδιασμό.

Γιατί μπορεί η βελτίωση του οδικού δικτύου να μειώσει κατά πολύ το χρόνο μετάβασης από τα διάφορα σημεία της χώρας προς την Ήπειρο, αν όμως τα δρόμα και τα άλλα έξοδα καταστήσουν δυσβάστακτο το κόστος μεταφοράς, πόσοι Ηπειρώτες υπάλληλοι, συνταξιούχοι, εργαζόμενοι, θα έχουν τη δυνατότητα να επισκέπτονται την ιδιαίτερη πατρίδα τους;

Ποια θα ήταν η αποτελεσματικότητα των έργων υποδομής στην Ήπειρο, σ' έναν νέο διαμερισματικό χάρτη και μια άλλη διοικητική διαίρεση, με ενταγμένη την Ήπειρο στη

Θεσσαλία, με έδρα τη Λάρισα; Μπορεί να φαντάζει ως σενάριο επιστημονικής φαντασίας, όμως υπάρχει κάπου στο βάθος τού ορίζοντα ως σκέψη. Ένας τέτοιος πιθανός σχεδιασμός θα ήταν η χαριστική βολή για την Ήπειρο, σ' ένα κυκλώνα αντιτιθεμένων συμφερόντων.

Απαιτείται επαγρύπνηση από όλους τους Ηπειρώτες. Τα θεσμικά όργανα, σε όλα τα επίπεδα, είναι ανάγκη να ξεφύγουν από στενά οριοθετημένες κομματικές αντιλήψεις.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Το πρώτο μέλημα της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας, των άλλων Ομοσπονδιών, των Αδελφοτήτων, των Δήμων, των Βουλευτών της Ηπείρου, κατά κύριο λόγο, είναι η δυναμική παρέμβαση, ώστε να επικεντρωθεί το ενδιαφέρον στην αναπτυξιακή λογική με σεβασμό στο περιβάλλον.

Η Ήπειρος διαθέτει δύο συγκριτικά πλεονεκτήματα:

Το αξεπέραστο φυσικό κάλλος, όλες τις εποχές, και τον ηπειρωτικό πολιτισμό. Είναι πρωταρχικό καθήκον ν' αναδειχθούν αυτά τα δύο με ποικίλους τρόπους και να αξιοποιηθούν καταλλήλως.

Απαιτείται προγραμματισμός, που θα αναδεικνύει το ατομικό συμφέρον μέσα από το κοινωνικό και αντίστροφα. Θα δημιουργεί προϋποθέσεις απασχόλησης των νέων ανθρώπων, θα βελτιώνει το επίπεδο διαβίωσης, εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας των κατοίκων.

Είναι αλήθεια ότι αν δεν δημιουργηθούν συνθήκες απασχόλησης για τους νέους ανθρώπους, δεν επιτρέπονται αισιόδοξες σκέψεις για το μέλλον των χωριών μας.

Το σύνθημα: «Επιστροφή στις ρίζες μας» μόνο τότε θ' αποκτήσει σάρκα και οστά και ουσιαστικό περιεχόμενο και θα πάψει ν' αποτελεί στείρα προγονολατρική αναφορά.

μει ωρολογιακή βόμβα στο κοινωνικό μας σύστημα.

Συμπέρασμα: Η όλη αυτή κατάσταση εγκυμονεί κινδύνους, γιατί τα παιδιά γίνονται επιρρεπή στο να εγκαταλείψουν ευκολότερα το σχολείο. Σε συνάρτηση δε με την ανεργία που επικρατεί, μπορούν να δημιουργηθούν εκρηκτικές καταστάσεις από τα ίδια αυτά παιδιά, όταν θα γίνουν ενήλικες.

Τη δυναμική του έδειξε για μια ακόμη φορά ο **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ**, αποδεικνύοντας την ευαισθησία του για μεγάλα θέματα που απασχολούν τους Ηπειρώτες. Με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου (Πρόεδρος **Εύα Χαλατσά**), διοργανώθηκε στα ιδιόκτητα γραφεία του ενημερωτική συζήτηση για το **φράγμα του Αγίου Νικολάου στον Άραχθο**, με τη συμμετοχή των βουλευτών, Ιωαννίνων **Α. Φούσα** και Άρτας **Θ. Κολιοπάνου**, μελών της Επιτροπής κατά του φράγματος, επιστημόνων και δημοσιογράφων. Ο Σύνδεσμος τάσσεται κατά του φράγματος και συντείνει τον αγώνα του με όλους τους Ηπειρωτικούς φορείς. Κάλεσε δε τους βουλευτές να μπουν μπροστά σε αυτόν τον αγώνα, μέσα και έξω από τη Βουλή.



ΕΩΣ ΠΡΟΣΦΑΤΑ γνωρίζαμε τις διαρκείς πιέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κριτήριο την «απορροφητικότητα» των κονδυλίων εντός των προβλεπόμενων χρονικών προθεσμιών. Πριν από λίγες εβδομάδες αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που επισκέφθηκε την Αττική υπογράμμισε για μία ακόμη φορά ότι η λύση των Χώρων Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (ΧΥΤΑ) είναι αναντίστοιχη με την αντίληψη της Ένωσης για την ορθή διαχείριση των απορριμμάτων και την συνεπακόλουθη προστασία του περιβάλλοντος. Μία τέτοια επίσκεψη άλλωστε συνάπτεται με την κατάρτιση του «Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς» (ΕΣΠΑ) της περιόδου 2007-2013, όταν το πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» θα επιβάλει ως προτεραιότητα την αρχική διαλογή και το διαχωρισμό των οργανικών αποβλήτων, ώστε ό,τι απομένει να οδηγείται στους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (ΧΥΤΑ).

Πώς τίθεται το ζήτημα στην Αττική είναι λίγο-πολύ γνωστό. Θα εκθέσω εδώ ό,τι αφορά τον μεγαλύτερο νομό της Ηπείρου, όπου η σχετική πρακτική κινδυνεύει να μετατρέψει τη «βιώσιμη ανάπτυξη» σε «βιώσιμη υπανάπτυξη». Η τελική χωροθέτηση του ΧΥΤΑ υπήρξε προϊόν μακράς κυκλοφορίας, έτσι που η αρχική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων ταχύτητα να «εφαρμόζεται» σε οποιονδήποτε χώρο. Επιπλέον, αποσιωπήθηκαν τα σημεία μεταφόρτωσης και τελικής διαλογής, σ' έναν τόσο μεγάλο νομό, εκτός κι αν υποκρύπτεται ότι η διαλογή θα πραγματοποιείται δίπλα από τον υπό κατασκευή ΧΥΤΑ. Όπου κι αν στηθεί αυτό το εργοστάσιο, δεν υπήρξε ως προς αυτό καμία ειδική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Μάλιστα, ποια είναι η πρόβλεψη για τα επόμενα βήματα, δεν διατυπώθηκε επίσης επαρκής πρόταση για την αντιμετώπιση όσων συναφώς θα προκύψουν. Χωρίς κανένα Σύνδεσμο Διαχείρισης Απορριμμάτων Νομού Ιωαννίνων, με την εκ των κάτω συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όχι αποκλειστικά με την Διεύθυνση Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας, με εύκολη λύση το σύστημα «Μελέτη - Κατασκευή», αν υποστεί ότι υπάρχει η αναγκαία κρατική χρηματοδότηση, ευχέρεια σύμπραξης με ιδιώτες (σύμφωνα με την πρόσθετη νομοθεσία), και τέλος ανάθεση της διαχείρισης και μονοπωλιακή τιμολογιακή πολιτική. Δηλαδή με νέους Πόντους Πιλάτους απέναντι στον πολίτη μιας περιοχής που καθίσταται διαρκώς φτωχότερη...

Πού ακριβώς, μετά από διαδο-

χικές μετακινήσεις, χωροθετήθηκε ο υπό ίδρυση ΧΥΤΑ; Στην υδρολογική λεκάνη του Αρά-

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΗ «ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗ»

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΟΥΤΣΟΥ*

ον, αποσιωπήθηκαν τα σημεία μεταφόρτωσης και τελικής διαλογής, σ' έναν τόσο μεγάλο νομό, εκτός κι αν υποκρύπτεται ότι η διαλογή θα πραγματοποιείται δίπλα από τον υπό κατασκευή ΧΥΤΑ. Όπου κι αν στηθεί αυτό το εργοστάσιο, δεν υπήρξε ως προς αυτό καμία ειδική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Μάλιστα, ποια είναι η πρόβλεψη για τα επόμενα βήματα, δεν διατυπώθηκε επίσης επαρκής πρόταση για την αντιμετώπιση όσων συναφώς θα προκύψουν. Χωρίς κανένα Σύνδεσμο Διαχείρισης Απορριμμάτων Νομού Ιωαννίνων, με την εκ των κάτω συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όχι αποκλειστικά με την Διεύθυνση Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας, με εύκολη λύση το σύστημα «Μελέτη - Κατασκευή», αν υποστεί ότι υπάρχει η αναγκαία κρατική χρηματοδότηση, ευχέρεια σύμπραξης με ιδιώτες (σύμφωνα με την πρόσθετη νομοθεσία), και τέλος ανάθεση της διαχείρισης και μονοπωλιακή τιμολογιακή πολιτική. Δηλαδή με νέους Πόντους Πιλάτους απέναντι στον πολίτη μιας περιοχής που καθίσταται διαρκώς φτωχότερη...

Πού ακριβώς, μετά από διαδο-

χικές μετακινήσεις, χωροθετήθηκε ο υπό ίδρυση ΧΥΤΑ; Στην υδρολογική λεκάνη του Αρά-

χθου με ρέματα που δεν έχουν οριοθετηθεί, με κλίσεις του εδάφους που συχνά υπερβαίνουν το 50%, με φαινόμενα κατολισθήσεων, πολύ κοντά σε δύο ζωντανά δημοτικά διαμερίσματα, των οποίων πηγές και υδρογεωτρήσεις γεπνιάζουν, σε δασοκάλυψη που θα κριθεί στα δικαστήρια αν αποτελεί «δάσος» ή «δασική έκταση» και κυρίως αν αποτελεί δημοτική ή δημόσια δασική έκταση.

Ο προεπιλεγείς ερήμην των κατοίκων της περιοχής χώρος είναι ορατός και προσβάσιμος (περίπου στα 600 μέτρα) από το ιστορικό Μοναστήρι της Τσοούκας. Επομένως προβλέπεται, αν τελικά στηθεί εκεί ο ΧΥΤΑ, να συγκεντρώνεται χιλιάδες «προσκυνητών» νέου τύπου, ιδίως άνοιξη και καλοκαίρι, με περισσότερη και αισθητή την παραγωγή «βιοαερίου» («biogas»). Θα πρόκειται για το θυμιάμα των λαθών και των παραλείψεών μας.

Ο χώρος επίσης αυτός βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από την τοποθεσία που έως τώρα ονομάζεται «Τα παλιά τα Γιάννια».

Όπου μάλιστα, κατά την παράδοση, τις νύχτες λαλούν κοκόρια, θυμίζοντας μέσα από τα χαλάσματα ποια κατολίσθηση έφερε κάποτε τα πάνω κάτω. Ότι δηλαδή δεν αποκλείεται να επαναληφθεί δεξιάτερα και ελα-

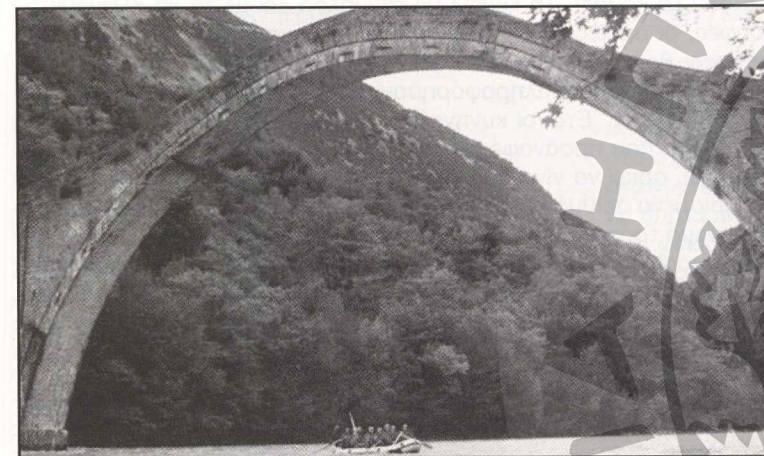
φρώς ψηλότερα, στο πεδίο «υγειονομικής ταφής» μιας αδιέξοδης πολιτικής...

Όπως υποδεικνύουν ειδικοί, η εκχέρωση της δασικής βλάστησης και η κατασκευή του ΧΥΤΑ σε έκταση εκατόν είκοσι στρεμμάτων θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στο φυσικό και το πολιτιστικό περιβάλλον της περιοχής, δηλαδή στους όρους επιβίωσης των κατοίκων της. Εδώ και δεκαετίες, στους κόλπους των νομικών υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχε οριστεί η «αυτοσυντηρούμενη» ή «βιώσιμη ανάπτυξη» με κριτήριο την «ανταπόκριση στις ανάγκες του παρόντος» χωρίς να μηδενίζονται οι δυνατότητες των «μελλοντικών γενεών» να ικανοποιούν τις δικές τους ανάγκες. Μια τέτοια αντίληψη της «sustainable development» πέρασε και στις εθνικές νομοθεσίες, για παράδειγμα στη χώρα μας, όπου σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του Συντάγματος επιβάλλεται το «καθήκον προληψέως» των ενεργειών που θα επιφέρουν βλάβη σε έννομα αγαθά, όπως είναι το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον. Ελπίζουμε ότι το «Μέγα Λαγκάδι» να μην εξελιχθεί σε ανεπανόρθωτα «μεγάλη πλάνη»...

*** Ο Παναγιώτης Νούτσος είναι Καθηγητής της Κοινωνικής και Πολιτικής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.**

Το άρθρο είναι αναδημοσίευση από το «ΒΗΜΑ».

ΓΙΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ 250.000 ευρώ για τη Γέφυρα Πλάκας



ΤΟΝ ΑΝΑΔΟΧΟ για το έργο συντήρησης - αποκατάστασης της Γέφυρας Πλάκας, προϋπολογισμού 250.000 ευρώ, ανέδειξε σε συνεδρίαση της η Νομαρχιακή Επιτροπή Προγραμματισμού και Εκτέλεσης Έργων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

«Σήμερα ολοκληρώθηκε μία μακροχρόνια, δύσκολη και επίπονη προσπάθεια, που είχε στόχο τη διάσωση της ιστορικής Γέφυρας της Πλάκας. Ήταν ένα αίτημα της τοπικής κοινωνίας, αλλά και μία υποχρέωση όλων των φορέων να μεριμνήσουμε, ώστε το σπουδαίο αυτό αρχιτεκτόνημα να συνεχίσει την πορεία του στο χρόνο», δήλωσε σχετικά ο Νομάρχης **Αλέξανδρος Κακριμάνης**. Για να δούμε. Θα σωθεί το Γεφύρι;...

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΣΧΑ

Γράφει η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ*

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ ξαφνικά σε έναν ξένο τόπο, τον οποίο δεν έχεις καν στη λίστα προτεραιοτήτων σου για ταξίδια, είναι σαν να σου έχουν δώσει ένα βιβλίο, το οποίο πρέπει να διαβάσεις και αναλόγως αποφασίσεις, αν θα μπεις βαθιά στις σελίδες του ή θα το περάσεις στα πεταχτά. Επιλέγω το πρώτο, βασικά λόγω νοστορπίας, γιατί το «πεταχτό», στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενέχει τον κίνδυνο να μισερίσεις και να περιθωριοποιηθείς.

Μετά από ένα μήνα στη Μόσχα, νομίζω ότι έχω περάσει τον πρόλογο, έχω αποκτήσει κάποια επικοινωνία και δειλά μεν, αλλά προσπαθώ, να μπω λήξω στην κουλτούρα της πόλης.

Είναι και η εποχή τόσο διαφορετική από τον δικό μας χειμώνα. Σκέφτομαι πως κάνουμε στην Αθήνα, για να δούμε λίγο χιόνι, να χάσουμε μία μέρα δουλειάς, να χουζουρέψουμε λίγο παραπάνω, αλλά παράλληλα να μας ζαλίσουν το κεφάλι από τα παράθυρα των ειδήσεων, για τη μη ετοιμότητα του κρατικού μηχανισμού, για τους κινδύνους από την παγωνιά. Εδώ είναι αλλιώς. Δεν έχεις την πολυτέλεια να παρακαλέσεις για το χιόνι, γιατί έρχεται καθημερινά απόσκλητο, δεν έχεις την πολυτέλεια να πεις ότι κάθω στο σπίτι μου, γιατί ο ρυθμός της πόλης δεν σταματά ποτέ. Θα έλεγα ότι από το πολύ χιόνι έρχεται η απομυθοποίησή του.

Ο κόσμος, όταν του λες ότι είσαι Έλληνας, σκέφτεται τη ζέση και τον ήλιο και το πόσο τυχεροί είμαστε. Γενικά, είναι όλοι έξω όλες τις ώρες, αλλά όχι έξω καρδιά. Ίσως είναι λίγο το διάστημα και μεγάλη η αδυναμία μου να επικοινωνήσω στη γλώσσα τους, για να καταλάβω αν πιέζονται οικονομικά, πώς τα βγάζουν πέρα, πώς είναι ακριβώς η οικονομική τους διαστρωμάτωση. Πραγματικά, με εκπλήσσει πολύ, όταν βλέπω από τη μία την ακρίβεια και από την άλλη τον κόσμο έξω! Είναι ερωτήματα, που θα διαλευκανθούν κάποια στιγμή. Προς το παρόν επικοινωνώ με το περιβάλλον, καταγράφω εικόνες, μιλάω ελάχιστα και βλέπουμε...

***Η Δέσποινα Σαββόπουλου, κατέγεται από τη Λεπτοκαρυσή Ζαγορίου, ζει και εργάζεται στη Μόσχα, και κατά καιρούς θα μας στέλνει τις εντυπώσεις της από τη ρωσική πρωτεύουσα.**

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ Κορυφής της Νεολαίας που πραγματοποιήθηκε 24-25 Μαρτίου 2007 στη Ρώμη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία έδωσε στη δημοσιότητα στοιχεία για την ανεργία των νέων ηλικίας 15-24 ετών, που αφορούν και τη χώρα μας και πιο συγκεκριμένα:

Η χώρα μας έρχεται πρώτη στην ανεργία στις ηλικίες κάτω των 25 ετών, στην Ευρώπη των 15 χωρών, και δεύτερη στην Ευρώπη των 27 χωρών, μετά την Πολωνία (Ιανουάριος 2007). Το δε ποσοστό απασχόλησης των νέων ήταν 24,5% το 2006, το χαμηλότερο στην Ευρώπη των 15 χωρών και πέμπτο χαμηλότερο στην Ευρώπη των 27 χωρών, μετά την Ουγγαρία-Βουλγαρία - Πολωνία και Λιθουανία.

Δηλαδή, το ποσοστό της ανεργίας στην Ελλάδα είναι τριπλάσιο απ' αυτό του συνολικού πληθυσμού της χώρας (8,7%), ο δε μέσος όρος στην Ευρώπη των 27 χωρών είναι (16,8%), δηλαδή διπλάσιος από το συνολικό ποσό των ανέργων (7,5%).

ΣΤΟ ΟΡΙΟ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

ΣΕ ΗΜΕΡΙΔΑ του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ), που έγινε 23-3-2007 με θέμα: «Η ευημερία των παιδιών στην Ευρωπαϊκή πολυπολιτισμική κοινωνία», επιστημονήθηκαν μεταξύ άλλων και τα εξής: α) Ότι το όριο φτώχειας των παιδιών στη χώρα μας ανέρχεται στο 30%, ιδιαίτερα στις περιοχές Αν. Μακεδονίας, Θράκης, Ν. Αιγαίο και Δ. Ελλάδα. Για την Ήπειρο η κατανόμη των παιδιών που ζουν σε φτωχά νοικοκυριά είναι στο 30%, τέταρτη μεταξύ των Περιφερειών της χώρας μας, όταν τα φτωχά νοικοκυριά ανέρχονται στο 36,2%, πρώτη μεταξύ των Περιφερειών.

β) Ότι οι κοινωνικές δαπάνες είναι αναποτελεσματικές και δεν κατευθύνονται στα πρόσωπα που έχουν ανάγκη. Κρίνεται απαραίτητη μία παρεμβατική πολιτική στην παιδεία και αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου. γ) Ότι το ίδιο υποφέρουν γηγενείς, μετανάστες και παλιννοστούντες, και ότι θα πρέπει να υπάρξει κοινωνική πρόνοια προς αυτούς, γιατί τα παιδιά αυτά μπορεί να αποτελέσουν μία εν δυνά-

Γιαννιώτικος ο μπακλαβάς!

Υποστηρίζει ο λαογράφος Νίκος Κακαϊδής

ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΠΑΚΛΑΒΑΣ, υποστηρίζει παραθέτοντας αδιάσειστα στοιχεία, ο λαογράφος - συγγραφέας Νίκος Κακαϊδής. Συνδέεται μάλιστα με ένα χριστουγεννιάτικο έθιμο βυζαντινής προέλευσης. Οι Τούρκοι, λαός πολεμικός, τον έμαθαν στην Κωνσταντινούπολη από Ηπειρώτες αρτοποιούς και ζαχαροπλάστες.

Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε την επίδοση των Ηπειρωτών στην πατροπαράδοτη τέχνη της αρτοποιίας και της ζαχαροπλαστικής, αλλά ούτε και την χαρακτηριστική ευχή, που έδιναν στα νεογέννητα αγόρια, χτυπώντας τα στο κούτελο: «Και στην Πόλη κουλουράς!». Και μάλιστα πολλοί Ξενιτεμένοι Ηπειρώτες πρόκοιψαν στην Κωνσταντινούπολη και άφησαν στην πόλη μεγαλοπρεπή κτίρια από δωρεές τους, όπως ο **Χρηστάκης Ζωγράφος** και οι **αδελφοί Ζάππα**.

Να, λοιπόν, τι γράφει ο λαογράφος-συγγραφέας Νίκος Κακαϊδής στο βιβλίο του «*Το Ηπειρώτικο Καλαντάρι*», Αθήνα 2004:

«Όταν βράδιαζε όλα τα μέλη της οικογένειας λούζονταν, για να είναι καθαρά στη Χριστουγεννιάτικη λειτουργία, και ύστερα μαζεύονταν με αδημονία γύρω στην αναμμένη εστία, περιμένοντας να ψηθούν οι μεγάλες τηγανίτες, «τα σπάργανα του Χριστού», όπως συνήθιζαν να τις αποκαλούν.

Επειδή πρόκειται για ένα από τα χαρακτηριστικά έθιμα της περιοχής, θα το περιγράψουμε με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. Τις ιδιόμορφες αυτές τηγανίτες, που έμοιαζαν πράγματι με μικρά σεντόνια, τις έψηναν πάνω σε μία επίπεδη πλάκα από καφέ γρανίτη, τη «βησσαλίδα», όπως την αποκαλούσαν. Η λέξη ετυμολογείται από το βυζαντινό βήσσαλον, που σημαίνει τούβλο ή πυρακτωμένο κεραμίδι και ασφαλώς αυτό υποδηλώνει και την προέλευση του εθίμου. Διάλεγαν την πλάκα με πολλή προσοχή. Έπρεπε να μην έχει «νερά» (ραβδώσεις) για να μην σπάει, όταν θα πυρακτωνόταν στη φωτιά. Επίσης έπρεπε να είναι λεία, για να αποκολληθούν εύκολα οι ψημένες τηγανίτες. Οι διαστάσεις της ήταν περίπου 40Χ40 εκατοστά και το πάχος 2-4 εκατοστά.

Μία ή δύο μέρες νωρίτερα τοποθετούσαν την πλάκα πάνω στην πυροστιά και δοκίμαζαν την αντοχή της σε σιγανή φωτιά. Σε κάποια σπίτια, αντί για μαυρόπλακα χρησιμοποιούσαν ένα αναλόγων διαστάσεων επίπεδο φύλλο χαλκού, πάχους περίπου μισού εκατοστού, με ένα μακρόστενο χερούλι (λαβή).

Το βράδυ της Παραμονής των Χριστουγέννων σ' ένα μεγάλο κακάβι (είδος κατσαρόλας) έφτιαχναν νερούλι ζυμάρι από καθάριο σταρένιο αλεύρι. Ύστερα άλειφαν την επιφάνεια της πυρακτωμένης βησσαλίδας με λάδι κι έριχναν μία κουταλιά ζυμαριού. Την άπλωναν ομοιόμορφα με ένα βεργί και περίμεναν να ψηθεί κι απ' τις δύο πλευρές. Τις πρώτες τηγανίτες τις έφτιαχναν χωρίς λάδι, για να μην αρτυθούν όσοι επρόκειτο να μεταλάβουν την επομένη. Η νοικοκυρά συνέχιζε φτιάχνοντας 50-60 τηγανίτες, που τις τοποθετούσε σε μία καλοπλεγμένη κανίστρα.

Την επομένη έπαιρνε 5-6 απ' αυτές και τις έστρωνε σ' ένα ταψί βάζοντας ανάμεσά τους τριμμένα καρύδια και κανέλα. Κατόπιν τις έκοβε σε μικρά τετράγωνα και τις ζεματούσε με καυτό ζαχαρόνερο ή μέλι. Έτσι γινόταν ένα αγνό και εύγευστο γλυκό που έτρωγαν μετά από μία μακρά περίοδο νηστείας και μπομποτοφαγίας το μεσημέρι των Χριστουγέννων και τις άλλες γιορτινές μέρες του Δωδεκαήμερου. Ύστερα απ' όλα τα παραπάνω φαίνεται πως ο περιήμος γιαννιώτικος μπακλαβάς πρέπει να προήλθε από αυτό το τοπικό έθιμο κατά τη βυζαντινή περίοδο».

Ύστερα από τα παραπάνω το υπουργείο Ανάπτυξης και η Συντεχνία Αρτοποιών και Ζαχαροπλαστών Ελλάδος επιβάλλεται να προβούν στις δέουσες ενέργειες, ώστε να κατοχυρωθεί αυτό το εθνικό προϊόν. Η μάχη για τον μπακλαβά τώρα αρχίζει!

ΤΟ «ΔΑΣΙΚΟ ΧΩΡΙΟ» ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΖΑΡΑΒΙΝΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Ε. Μπασιάκος, απάντώντας σε αναφορά του βουλευτή Ιωαννίνων Κ. Τασούλα, για τη δημιουργία «Δασικού Χωριού» στη Λίμνη Ζαράβινας του Δήμου Δελβινακίου, αναφέρει:

«Με αποφάσεις του υπουργείου Γεωργίας εγκρίθηκε η κατασκευή ή η σύνταξη μελετών για πενήντα τέσσερα (54) «Δασικά Χωριά», χωρίς όμως να έχουν εξασφαλιστεί οι σχετικές πιστώσεις.

Το μέσο κόστος κάθε «Δασικού Χωριού» είναι 2.500.000 ευρώ και επο-

Χ.Υ.Τ.Α. ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ «Ιθάκη ΑΤΕ Μηχανική Περιβάλλοντος Α.Ε.» αναδείχθηκε τον Ιανουάριο προσωρινός μειοδότης του διαγωνισμού για την κατασκευή του ΧΥΤΑ Νομού Ιωαννίνων, μεταξύ των δώδεκα προσφορών που κατατέθηκαν στην Επιτροπή του διαγωνισμού, με μέση έκπτωση 3,56% και συνολική δαπάνη προσφοράς 7.480.594,21 ευρώ. Ο διαγωνισμός διεξήχθη χωρίς προβλήματα, παρά τη συγκέντρωση κατοίκων από τους δήμους Κατανοχωριών και Παμβώτιδος, που αντιδρούν στη χωροθέτηση του ΧΥΤΑ στο **Ελληνικό**, καθώς όλες οι προσφορές εστάλησαν ταχυδρομικώς.

Εξάλλου, υπογράφηκε από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου **Δημήτρη Πανοζάχο** το πρακτικό της Επιτροπής για τη διαδικασία ανάδειξης αναδόχου του έργου κατασκευής του ΧΥΤΑ Νομού Ιωαννίνων, καθώς έγινε αποδεκτή η προσφορά της μειοδότης κοινοπραξίας, μετά και τη μη υποβολή ενστάσεων από την πλευρά των συμμετεχόντων στο διαγωνισμό. Ο φάκελος του έργου απεστάλη ήδη για τον προβλεπόμενο έλεγχο αρμοδίας, όπως και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, και αναμένεται να επιστραφεί στην Περιφέρεια Ηπείρου, για την υπογραφή της σύμβασης από τον ανάδοχο.

Ο ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ ... ΠΝΙΓΕΤΑΙ

ΕΧΟΥΜΕ γράψει αρκετές φορές, για τον βρόγχο θανάτου που φπάζουν στὸν Αμβρακικό, με την κατασκευή μαρίνας στο Άκτιο.

Όταν πριν από χρόνια συζητούσαν τι είδους σύνδεση θα κατασκευάσουν μεταξύ **Ακτίου - Πρέβεζας**, υποθαλάσσια ή γέφυρα, αποφασίστηκε το υποθαλάσσιο τούνελ, γιατί με τη γέφυρα τα πέλδια στηρίξης της θα μίκρυναν το στόμιο και θα δημιουργούσαν πρόβλημα στην ανανέωση των νερών του Κόλπου. Έρχεται σήμερα ο ιδιώτης με την κατασκευή της μαρίνας, όπου μπαζώνει 50 μέτρα του θαλάσσιου χώρου και μήκος 200 μέτρα για την κατασκευή λιμενοβραχίονα. Στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων προβλέπονται πλωτοί προβλήτες και όχι μπάζωμα. Η **Ομοσπονδία Αλιέων Ηπείρου** βλέποντας την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο Κόλπος, δεν εφησυχάζει. Διαμαρτύρεται προς πάσα κατεύθυνση. Στο παιχνίδι μπήκε και ο **Φορέας Διαχείρισης Αμβρακικού**. Έπρεπε κάποια στιγμή να αναλάβει τις ευθύνες του. Για την ανανέωση των νερών του Κόλπου θα επανέλθουμε σε επόμενη αναφορά μας, με επιστημονικά στοιχεία και προτάσεις.

ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ

ΕΙΧΑΝ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ να πέσουν λούφες στη λιμνοθάλασσα **Λογαρού**, στον Αμβρακικό. Οι λόγοι που συμβαίνει αυτό είναι η έλλειψη χόρτων στον πυθμένα, για την τροφή τους, και το ανελέητο κυνήγι τους. Κι ενώ είπαμε δόξα τω Θεώ για την εμφάνισή τους, ήλθαν οι κυνηγοί, έριξαν ταχύπλοα στη λίμνη κι έκαναν κλοιό, όπου αποδεκάτισαν το κοπάδι. Το κυνήγι με ταχύπλοα και με το να κλείνουν τις λούφες, οι οποίες δεν μπορούσαν να ξεφύγουν από τα σκάγια, που έπεφταν βροχή, είναι παράνομο. Παρόλο που ειδοποιήθηκε το Δασαρχείο, όπως μας πληροφόρησαν, δεν ξέρουμε για ποιο λόγο δεν ανταποκρίθηκε. Έτσι οι κυνηγοί ανενόχλητοι κυνηγούν παράνομα με τον τρόπο που προαναφέραμε. Το κυνήγι μέχρι τις 15 Φλεβάρη επιτρέπεται, αρκεί να γίνεται όπως ορίζει ο νόμος και να έχουν οι κυνηγοί ορισμένο αριθμό θηραμάτων. Οι παράνομοι κυνηγοί, πέρα από τον παράνομο τρόπο κυνηγιού, έχουν και μεγάλο αριθμό θηραμάτων. Από πληροφορίες που συλλέξαμε, ακούσαμε για πάνω από εκατό λούφες και παπιά την ημέρα. Αριθμός πέρα από κάθε λογική. Τα θηράματα, αφού τα μαδήσουν, τα αποθηκεύουν στους καταψύκτες. Το μεγάλο αριθμό θηραμάτων τον εμπορεύονται. Τα πωλούν σε ταβέρνες, οι οποίες προσφέρουν κυνήγι.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΣ

Τιμητικό αφιέρωμα στον λογοτέχνη Μητς Μήτση στο Θριάσιο



Το πάνελ των ομιλητών. Από δεξιά ο Ν. Γκόγκος, ο Μ. Παντούλας, η Άν. Στεργίου, ο συγγραφέας Μ. Μήτσης, η Β. Κουτσκόστα και ο Β. Τόλης.



Ο συγγραφέας Μητς Μήτσης (δεξιά) παραλαμβάνει τιμητικά δώρα από τον Γαβριήλ Καμπάνη, του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Ελευσίνας.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ηπειρωτών Θριάσιου Πεδίου, σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Ελευσίνας, διοργάνωσαν εκδήλωση αφιερωμένη στον **Θεσπρωτό δημιουργό Δημήτρη Μήτση ή Μητς Μήτση, τον γνωστό μας λογοτέχνη - συλλέκτη - δωρητή, τον οποίο και βράβευσαν για το κοινωνικό έργο του.**

Οι ομιλητές, μόνο καλά λόγια είχαν να πουν, όπως ο **Μ. Παντούλας**, βουλευτής Ιωαννίνων, ο οποίος αναφέρθηκε, στη μεγάλη αγάπη του συγγραφέα για το χωριό του, στη μετανάστευσή του, που αποτέλεσε αφετηρία και γενεσιουργό αιτία της δημιουργίας του, όπως η συγγραφέας - στιχουργός **Β. Κουτσκόστα**, που τον χαρακτήρισε «λαϊκό ποιητή», συνεχιστή της γενιάς των Ηπειρωτών συγγραφέων, ο οποίος δημιουργεί πάνω στα βήματα της δημοτικής παράδοσης, όπως ο **Β. Τόλης**, Αντινομάρχης

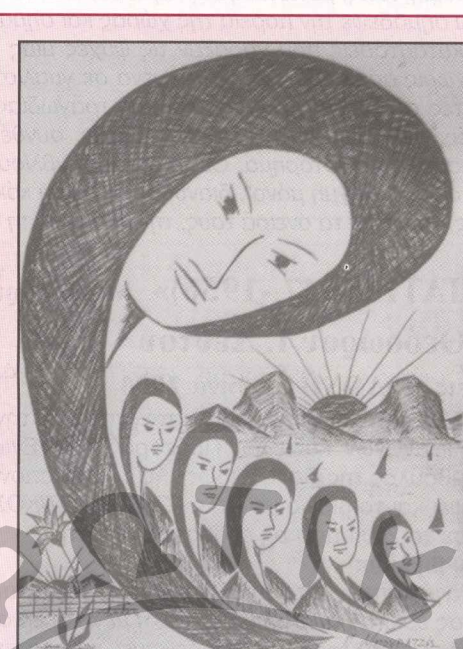
Δυτικής Αττικής, που αναφέρθηκε στις επαφές του συγγραφέα με τους Συλλόγους, τονίζοντας όλοι τους, το πολυσύνθετο ταλέντο του και το πλούσιο λογοτεχνικό, λαογραφικό και κοινωνικό του έργο. Τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η δημοσιογράφος **Άννα Στεργίου**.

Υπογραμμίζουμε, ακόμη, ότι ο Δ. Μήτσης, με τη **Λαογραφική του Συλλογή**, που διατηρεί στη Βουλιαγμένη, προσφέρει γενικότερο έργο στον λαϊκό μας πολιτισμό.

Μέχρι το καλοκαίρι εκθέτει στο **Κέντρο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης της Αγγελικής Χατζημιχάλη (Αγ. Χατζημιχάλη 6) στην Πλάκα, τα 850 περίπου λαογραφικά του αντικείμενα, που επί 40 και πλέον χρόνια συγκεντρώνει.**

Αξίζει πραγματικά να το επισκεφθούμε!

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟ:
ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΓΚΟΥ



Τού ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗ

**8 ΜΑΡΤΗ
ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ**

«Θαυμάζω
τις γυναίκες
μας και στ'
όνομά τους
κλαίω»

Διονύσιος
Σολωμός

ΕΑΡΙΝΟ ΡΙΓΟΣ

Μυρίζει ολούθε Πασχαλιά, μυρίζει άνοιξη. Αίθρια χαράματα των βοσκών, χειμώνας μιας άλλης ηλικίας στο χάδι του ήλιου... Θά 'ρθουνε χαρές.

Σήμαντρα γιορτής, θα σμίξουν τις καρδιές στην κατανυκτική αγρύπνιας το ισχνό φως, στην πανήγυρη τη φωτοχυσία, στο τραπέζι της χαράς τριγύρω. Χέρια ευλαβικά, θα ράνουν με μύρο ανθέων τη Μεγάλη Θλίψη, μάτια συγγενικά της αγάπης τη φλόγα, σ' άλλα μάτια θ' ανάψουν...

Δεύτε... λάβετε... Εδώ είν' ο τόπος μας, ο τόπος που γεννηθήκαμε, που μεγαλώσαμε, που τον αφήσαμε, που τον ξαναβρίσκουμε...

Οι αγαπημένες μορφές που αντικρίσαμε, που αντικρίζουμε 'Ό,τι ευδοκίμησε στον καιρό, ό,τι χάθηκε. Ένας κόσμος μικρός, ένας κόσμος μέγας. Μνήμες πέτρινες και μνήμες ευφρόσυνες,

μέρες ξυπόλυτες στις γειτονίες με τα βασιλικά και τις γραβανίες, στα σχολεία, στα ξεκλήσια, στ' αλώνι, στα νυχτέρια. Τα σπίτια μας και τα χωράφια μας, τα παιδιά μας κι οι φίλοι, τα βοσκοτόπια κι οι στάνες, οι γνώριμοι μας ήχοι της φύσης μας: το σπάθισμα του χελιδονιού στον Απριλιτικό ουρανό, η μυρωμένη πνοή της κοτσουπιάς, των κοπαδιών τα κυπριακάδουνα, τ' αηδονιού οι τρύλιες, τα ρίγος των πλατανόφυλλων στο νυχτερινό βουνίσιο αγέρι... Ο παράδεισος που ίσως χάσαμε, ο παράδεισος όπου επιστρέφουμε, που είν' ανάγκη να επιστρέφουμε. Το χωριό μας, βυθισμένο στην Πασχαλιά και στην άνοιξη, στη μνήμη και στην καινούρια μέρα που ανατέλλει μ' εωσφόρους ύμνους, σε μια ζωή που επιμένει πάντα να υπόσχεται... Δεύτε... λάβετε...

Τάσος Κανάσης
(ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ)

Φωτογραφικός διαγωνισμός

Το Ριζορέιο Ίδρυμα, σε συνεργασία με την περιοδική έκδοση «ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ» της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» διοργανώνει διαγωνισμό φωτογραφίας, με θέμα «Οδοιπορικό στα Ζαγοροχώρια», με τελευταία ημερομηνία υποβολής των φωτογραφιών την 2η Ιουλίου 2007.

Το Ίδρυμα προσκαλεί όλες και όλους, επαγγελματίες και ερασιτέχνες φωτογράφους, επισκέπτες, αλλά και μόνιμους κατοίκους του Ζαγοριού, να αποτυπώσουν με τον φακό τους τις ομορφιές της περιοχής και σκηνές από την καθημερινή ζωή των 46 χωριών.



Ηπειρωτικά Γράμματα & Τέχνες

BIBLIO - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΜΟΝΟ...» Μυθιστόρημα

του Γιώργου Παπαχρήστου

Εκδόσεις ΔΙΒΑΝΗ - Αθήνα 2007

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ κατάγεται από την Κράφη Ιωαννίνων και σπούδασε Οικονομικά και Διοίκηση Επιχειρήσεων στην ΑΣΟΕΕ. Είναι δημοσιογράφος και εργάζεται ως πολιτικός συντάκτης στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ». Ο Γιώργος Παπαχρήστος είναι ήδη συγγραφέας τριών άλλων βιβλίων, με τίτλους: «ΣΚΙΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΥΛΙΟ», «ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ», «ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ».

Η ταυτότητα του νέου βιβλίου:

Πόσο απέχει η δικαίωση από την απόλυτη ανατροπή; Ο προσωπικός θρίαμβος από τη φρίκη και τη συντριβή; Η καταξίωση ενός έρωτα από την προδοσία; Ο ηρωισμός από το βούρκο και την εξαθλίωση; Μια στιγμή μόνο. Όσο διαρκεί το όνειρο της πολιτικής και συναισθηματικής απελευθέρωσης μιας οικογένειας απλών ανθρώπων, που βίωσε με τρόπο συγκλονιστικό - και σε πολλές περιπτώσεις συνθλίφτηκε στις μυλόπετρες της ιστορίας - την πιο κρίσιμη, ίσως, μεταπολεμική περίοδο, από το 1961 ως το 1981, περίοδο που σημάδεψε την πορεία της χώρας και σηματοδότηκε από γεγονότα και καταστάσεις που χάραξαν τις ψυχές μιας ολόκληρης γενιάς. Αγώνες χωρίς αύριο, οράματα τυλιγμένα σε γυαλιστερό χαρτί, παθιασμένοι έρωτες στο περιθώριο μιας εθνικής τραγωδίας και ανώνυμοι πρωταγωνιστές, άνθρωποι της διπλανής πόρτας, συνθέτουν ένα πραγματικό συναρπαστικό μυθιστόρημα. Οι ήρωες του βιβλίου του Γιώργου Παπαχρήστου, σε "μια στιγμή μόνο", διανύουν τη λεπτή κόκκινη γραμμή με τις διαδρομές, τα πάθη, τα όνειρά τους, την ίδια τους τη ζωή.

«ΜΗ ΡΩΤΑΣ ΓΙΑΤΙ (1947 -1956)» Μυθιστόρημα

του Θεόδωρου Ι. Δεύτου

Εκδόσεις ΔΩΔΩΝΗ - Αθήνα 2006

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΕΥΤΟΣ είναι Μαθηματικός, κατάγεται από την περιοχή Παγωνίου Ιωαννίνων και είναι Πρόεδρος της Ένωσης Ηπειρωτών Ιλίου και Σύμβουλος της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος. Έχει συγγράψει και το βιβλίο με τίτλο «Ο ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ», που κυκλοφόρησε το 2004 από τις εκδόσεις «Αιβάνη».

Η ταυτότητα του νέου βιβλίου:

Μία οικογένεια που στιγματίστηκε από τη δίνη του πολέμου, ένας ξεριζωμός χωρίς αιτία, ένας έρωτας αναπάντεχος και η μεγάλη επιστροφή, είναι κομμάτια του ίδιου παζλ, που μας αποδεικνύει, για μία ακόμα φορά, πόσο ανίσχυροι είμαστε εμείς οι άνθρωποι, μπροστά στα παιχνίδια της μοίρας. Ένα ιστορικό μυθιστόρημα, στο οποίο διαπλέκονται αρμονικά αυθεντικοί χαρακτήρες, ουσιαστικές σχέσεις που δοκιμάζονται, αγνά συναισθήματα και απροσδόκητες ανατροπές που μεταβάλλουν οριστικά και αναπότρεπτα τη ζωή των ηρώων.

«ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ»

του Αντωνίου Γρ. Φούσα

Εκδόσεις ΔΙΒΑΝΗ - Αθήνα 2007

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ, από τη Ρεπιτίστα του Δήμου Άνω Καλαμιά Ιωαννίνων, είναι Νομικός και Βουλευτής του Νομού Ιωαννίνων. Έχει διατελέσει Υπουργός (1989 - 1990) και εκλεγμένο μέλος του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (1987 -1990). Έχει συγγράψει μελέτη ποινικού περιεχομένου με τίτλο «ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΑ» και τελεί υπό έκδοση το βιβλίο του με τίτλο «ΠΟΙΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ».

Η ταυτότητα του νέου βιβλίου:

Ο τόπος δεν έχει ανάγκη από επαγγελματίες πολιτικούς, αλλά από ανθρώπους ζυμωμένους στα προβλήματα του λαού και της κοινωνίας, δοκιμασμένους στη ζωή, καταξιωμένους στην επιστήμη και στο επάγγελμά τους και ασφαλείς οικονομικά ανεξάρτητους, υπό την έννοια ότι εργάστηκαν και δημιούργησαν τις προϋποθέσεις τόσο για την επιβίωση των ιδίων και των οικογενειών τους, όσο και για τις ανάγκες των εκλογικών τους αγώνων και της πολιτικής. Ίδιως, όμως, ο τόπος δεν έχει ανάγκη από μία Βουλή που να χειραγωγείται, να κηδεμονεύεται και να ελέγχεται από τα ποικιλόμορφα οικονομικά και άλλα συμφέροντα.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ:

«Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση»

Γράφει ο Θεολόγος Καθηγητής Χρ. Β. Ζολώτας

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση», που φιλοτέχνησε με παραδοσιακό μεράκι ο εκλεκτός Αγναντίτης - Τζουμερκιώτης Χρήστος Αρ. Παπακίτσος και κυκλοφόρησε με την έκδοσή του από τον αξιόπαινο γι' αυτό Δήμο Αγνάντων, είναι ένα αξιόλογο και αξιοθαύμαστο ταξίδι στην Τζουμερκιώτικη παραδοσιακή γλώσσα και ζωή.

Με το φανταχτερό ενδιαφέρον και συναρπαστικό περιεχόμενο του βιβλίου αυτού χαϊδεύεται πολύ όμορφα και ανανεώνεται η παλιότερη Τζουμερκιώτικη ζωή που ήταν και παραμένει σε αξιοζήλευτο βαθμό παραδοσιένια. Το ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο και αξιοθαύμαστο λεξιλόγιο, που αποτελεί το κυριότερο και το μεγαλύτερο μέρος του, είναι μια ολοφώτεινη ακτινοβολία της γλωσσικής ταχικίνησης των Τζουμερκιωτών και του γλωσσικού πλούτου που έκρυβαν οι πολυδύναμες και πολυάσχολες ψυχές τους. Τα σχόλια μάλιστα του μεγάλου γλωσσολογιστή Χρήστου Παπακίτσου σε χάνουν βαθιά στην Τζουμερκιώτικη καρδιά.

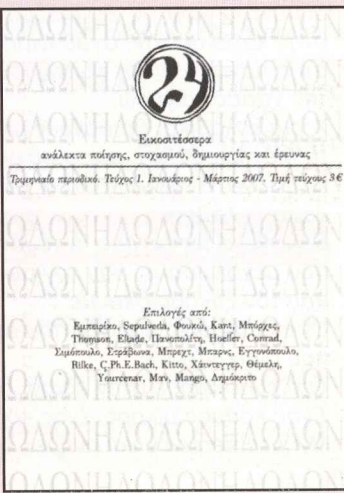
ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για επιστημονική εργασία ακαδημαϊκού χαρακτήρα. Το συνολικό περιεχόμενο του βιβλίου είναι ένα θαυμαστό περπάτημα στις λεωφόρους, τους απλούς δρόμους και τα λαχταριστά για την ομορφιά τους μονοπάτια της παραδοσιακής λαλιάς, διατροφής και εξωσχολικής παιχνιδιάρικης, παιδικής απασχόλησης των παλιότερων Τζουμερκιωτών. Πρόκειται όχι για μια απλή ιστορική διαδρομή στο παρελθόν, αλλά για ένα ολοφώτεινο οδοδείκτη και έμπειρο οδηγό για παντοτινά αληθινό και περιλαμπρό μέλλον.

Κλωθογυρίζοντας στον παράδεισο της Τζουμερκιώτικης παράδοσης, οι παλιότεροι Τζουμερκιώτες ξανανιώνουμε και οι νεώτεροι γυρίζουν με θαυμασμό και υπερηφάνεια τα μάτια της ψυχής στους στο παρελθόν, που είναι «φορείς και διδάσκαλοι του μέλλοντος», γιατί αισθάνονται μάλιστα πως είναι τα κλωνάρια, τα φύλλα, τα λουλούδια και οι γλυκόχυμο καρποί του δέντρου της παραδοσιακής αυτής ζωής. Η ολοζώντανη για πάντα Τζουμερκιώτικη παράδοση, της λαλιάς και της ζωής, είναι μια θαυμαστή μαρτυρία της ιδιαιτερότητας των Τζουμερκιωτών από παλιά και μια γλυκύηχη φωνή που θα ακούεται ευχάριστα κι απ' όλους παντού και πάντοτε.

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Από την Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση» ξεπηδάει το αντάμωμα και γλυκομίλημα των παλιότερων και των νεώτερων Τζουμερκιωτών. Τι άλλο καλύτερο απ' αυτό θέλουν και μπορούν να χαρούν τα Τζουμερκοχώρια για καλύτερη μάλιστα ακόμη σύγχρονη ζωή;

Ο φάρος του βιβλίου αυτού, που άναψε ολοφώτεινα ο παλιότερος και νέος Αγναντίτης - Τζουμερκιώτης πρέπει με τη φροντίδα όλων να διατηρηθεί αναμμένος, για να βρίσκεται με ευκολία και σιγουριά το λιμάνι της επιτυχημένης και Τζουμερκιώτικης χαρακτήρα ζωής κι απ' τους νεώτερους κι απανταχού της γης καραβοταξιδιάρηδες Τζουμερκιώτες.

Το 1ο τεύχος (Ιανουάριος - Μάρτιος 2007) του περιοδικού με τίτλο, όσες και οι σελίδες του, «24 ανάλεκτα ποίησης, στοχασμού, δημιουργίας και έρευνας» κυκλοφόρησε, από τις εκδόσεις «ΔΩΔΩΝΗ», με διευθυντή - υπεύθυνο τον Δημήτρη Κεράνη. «Το περιοδικό» - όπως σημειώνει ο ίδιος, στον πρόλογό του - «προσπαθεί να συγκεντρώσει "οριακές" στιγμές από εκφράσεις της ανθρώπινης σκέψης. Συλλέγει ψηφίδες από ένα υπέροχο ψηφιδωτό που ο Λόγος του ανθρώπου συνέθεσε. Οι επιλογές των αποσπασμάτων χαρίζουν στον αναγνώστη δροσερά αρώματα σκέψης». Τιμή τεύχους 3 ευρώ. Από μας καλοτάξιδο!



ΗΛΙΑ ΠΡΟΒΟΠΟΥΛΟΥ: «Ορεινή Πατρίδα - στον Άσπρο, στην Πίνδο»

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Ορεινή Πατρίδα - στον Άσπρο, στην Πίνδο» είναι αφιερωμένο στους «χειμωνιάτες», λέξη που στη γλώσσα της ιθαγένειας σημαίνει τους ανθρώπους, οι οποίοι μένουν και το χειμώνα στα έξι μικρά χωριά που αναφέρεται η έκδοση: Τη Νεράιδα, την Κορυφή, τη Λαφίνα, το Παχτούρι, τον Αετό και το Αρματολικό, που όλα μαζί συγκροτούν τη Διευρυμένη Κοινότητα Νεράιδας Τρικάλων.



Αυτοί οι λίγοι άνθρωποι είναι οι τελευταίοι που συνεχίζουν, άλλοι από αδήριτη ανάγκη και άλλοι από απέλπιδα συνήθεια, έναν τρόπο ζωής που τείνει να εκλείψει. Έναν τρόπο ζωής που δεν μπορεί να θεωρηθεί παραδοσιακός, αφού τα στοιχεία, που θα τον χαρακτήριζαν έτσι, έχουν τραγικά παραμορφωθεί ή πλήρως εκφυλιστεί. Απομονωμένοι μέσα στα βουνά και ανάμεσα στα ποτάμια, κοινωνικά αποδιοργανωμένοι, παρίες της οικονομικής ζωής, ηλικιωμένοι και ανήμποροι οι περισσότεροι, θυμούνται με νοσταλγία έναν τόπο που έσφυζε κάποτε από ζωή και στα χρόνια τους τον είδαν να διαλύεται, και τώρα άφωνο παρακολουθούν τις τραγικές αλλαγές που επιβάλλει η ανάπτυξη, τόσο στον φυσικό χώρο, όσο και στη ζωή τους.

Αυτός ο φυσικός χώρος, είναι τα ψηλά βουνά της Νότιας Πίνδου και ο ποταμός Άσπρος - έτσι λένε τον Αχελώο εκεί - που σέρνεται κολοβός και τραυματισμένος στις ρίζες των βουνών. Ένας ποτα-

μός που όλη η κοίτη του είναι σήμερα ένα παρατημένο εργοτάξιο των εταιρειών, που εδώ και τριάντα χρόνια εργάστηκαν και κατασκεύασαν ένα φράγμα, το «φράγμα της Μεσοχώρας», το οποίο σαν στοιχειωμένο τέρας υψώνεται μέσα στην κοίτη του Άσπρου και κανείς δεν γνωρίζει πότε θα πληρωθεί.

Την πλήρωση του φράγματος, ασφαλώς και περιμένουν όλοι, για να δουν αν τελικά άξιζε ο κόπος να διαλυθεί η καρδιά και η ψυχή της ορεινής τους πατρίδας και τότε να εκτιμήσουν τα οφέλη που τους υποσχέθηκαν. Αναρωτιούνται, όμως, για ποιους έγινε αυτό, αφού από τότε που άρχισαν τα έργα μέχρι σήμερα ο πληθυσμός των χωριών μειώθηκε σε κάποια μέχρι 70% και σε άλλα μέχρι 95%! Ποιους, λοιπόν, αναρωτιούνται αυτοί οι κουρασμένοι άνθρωποι, θα ωφελήσει η καινούργια εποχή που θα φέρει το φράγμα;

Το βιβλίο, το οποίο αποτελείται από 512 σελίδες μεγάλου σχήματος, σχεδίασε και δημιούργησε με δικά του κείμενα και φωτογραφίες, ο δημοσιογράφος Ηλίας Γ. Προβόπουλος, ο οποίος επί τέσσερα χρόνια περπάτησε και φωτογράφησε κάθε σημείο της Διευρυμένης Κοινότητας Νεράιδας και γνώρισε και μίλησε με όλους τους ανθρώπους των χωριών της και με τους οποίους απέκτησε μία ιδιαίτερη σχέση.

ΜΑΙΡΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Έργα του Β. Σταύρου στον «Εικαστικό Κύκλο»

ΠΛΗΘΟΣ φιλότεχνων συγκέντρωσε η έκδοση ζωγραφικής του Βασίλη Σταύρου, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τέχνης «Εικαστικός Κύκλος», στην Αθήνα. Με γενικό τίτλο «Το βλέμμα του ζωού», ο καλλιτέχνης παρουσίασε 53 έργα του και μερικά μικρά σχέδια, τα περισσότερα φιλοτεχνημένα με την τεχνική της φωτοτέμπερας, αλλά και με μικτή τεχνική μολύβι και κάρβουνο. Εικόνες παρμένες από τη φύση, τα ζώα και τα αντικείμενα, ζωντανεύουν το χτες με χρώματα και αποχρώσεις και προπαντός φωτισμούς από την Ήπειρο και την ιδιαίτερη πατρίδα του, το Αθαμάνιο Άρταρ. Για το έργο του καλλιτέχνη μίλησε ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Παναγιώτης Νούτσος. Ήταν η 14η έκθεση του εκλεκτού συμπατριώτη.

Τα 70 χρόνια από την ίδρυση της Ένωσης Ζαγορισίων Αθηνών γιορτάστηκαν με εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Ριζάρειο Σχολή, στο Χαλάνδρι. Το άνοιγμα της εκδήλωσης έγινε από τον πρόεδρο της Ένωσης Αριστόβουλο Χρόνη, ενώ ο Ζαγορίσιος καλλιτέχνης Κωνσταντίνος Θεμελής παρουσίασε πρόγραμμα με την ιστορική διαδρομή της Ένωσης. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο αντιπρόεδρος της Ένωσης, φιλόλογος Γιώργος Τσουμάνης.

«ΚΥΡΙΟΙ, ΠΑΤΕ ΓΙΑ ΥΠΝΟ». Η Τραγωδία της Κύπρου, όπως την έζησε ένας Λοχαγός της 31ης Μοίρας Καταδρομών

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ Αντιστράτηγος ε.α. Επίτιμος Διοικητής 1ης στρατιάς

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

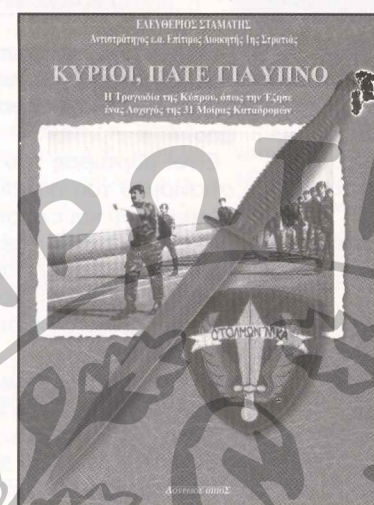
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ του 1974, στην Κύπρο διεξήχθη ένας από τους πιο άνιστους πολέμους στην ιστορία του Ελληνισμού. Οι αξιωματικοί που πολέμησαν εκεί, είναι από τις πλέον τραγικές περιπτώσεις πολεμιστών, που συναντά κανείς στην ελληνική Ιστορία. Αντιμετωπίστηκαν από τους πάντες εχθρικά, πριν, όσο και μετά τα γεγονότα.

Στην Κύπρο, η παράταξη που εκπροσώπους την κρατική εξουσία, τους θεωρούσε όργανα του χουντικού καθεστώτος των Αθηνών.

Στην Αθήνα, οι συνάδελφοί τους στρατιωτικοί, τους αντιμετώπισαν ως υπεύθυνους για την ήττα σε στρατιωτικό επίπεδο.

Σε Αθήνα και Κύπρο, η κοινή γνώμη τους αντιμετώπισε με το στίγμα του «πρά-ξικοπηματία». Ήταν οι «υπεύθυνοι» για την εισβολή των Τούρκων και την καταστροφή της Κύπρου. Ήταν οι «προδότες».

Δικαιολογημένα, οι άνθρωποι αυτοί έζησαν και ζουν έναν εφιάλτη. Σε στρατιωτικό επίπεδο, οι πραγματικά υπεύθυνοι ήταν ένας μικρός αριθμός αξιωματικών που κατείχαν τις υψηλότερες θέσεις στην ιεραρχία της Εθνικής Φρουράς. Η πλειοψηφία των εξ Ελλάδος στελεχών ήταν αμέτοχη και όταν ήλθε η ώρα να πολεμήσουν, το έπραξαν όσο καλύτερα μπορούσαν. Για να στιγματιστούν όμως ανεπανόρθωτα, να δυσφημιστούν αδικαιολόγη-



τα οι υπολήψεις τους και να πέσουν σε δυσμένεια ακόμη και από τους ίδιους τους συναδέλφους τους. Το επίσημο Ελληνικό Κράτος, δεν έχει αναγνώριση ακόμη την πολεμική δράση τους! Ο Λοχαγός Ελευθέριος Σταμάτης, ήταν ένας από τους αξιωματικούς που βρέθηκε εκείνη την εποχή στην όλη του κυκλώνα. Εκτελώντας τις διαταγές που είχε, συμμετείχε στο πραξικόπημα, πολέμησε τον Τούρκο εισβολέα και αμέσως μετά επέλεξε να παραμείνει στην Κύπρο.

Το βιβλίο του αντιστράτηγου ε.α. Ελευθερίου Σταμάτη, είναι στην ουσία το πρώτο του είδους που παρουσιάζεται στην Ελλάδα. Είναι η πρώτη φορά που ένας αξιωματικός πολεμιστής του 1974, καταθέτει με τόσο λεπτομερή και άμεσο τρόπο την προσωπική του εμπειρία για τα γεγονότα εκείνα.

Τα πολεμικά κατορθώματα της 31ης Μοίρας Καταδρομών, παραμένουν άγνωστα μέχρι σήμερα. Διαλύουν πλήρως τον

μύθο ότι οι Ελλαδίτες αξιωματικοί, δόθηκαν «δεν πολέμησαν». Ο αντιστράτηγος Ελευθέριος Σταμάτης, τιμώντας τους πεσόντες και τους συμπολεμιστές του, δίδασκε ένα δαφνοστόλιστο κομμάτι της πολεμικής ιστορίας των Ελλήνων. Ένα κομμάτι που ήταν καταδικασμένο να παραμείνει θαμμένο και αγνοημένο, εξαιτίας της αχαριστίας που επιφύλαξε η Πατρίδα, όλα αυτά τα χρόνια, στους πολεμιστές της Κύπρου.

Ο αντιστράτηγος Ελευθέριος Σταμάτης, κέρδισε την εκτίμησή μου από την πρώτη στιγμή. Πέρα από έναν θαυμάσιο χαρακτήρα που γνώρισα, έναν καθ' όλα αξιόγαμπρο άνθρωπο με εθνική και στρατιωτική παιδεία, μου αποκάλυψε και έναν ταλαντούχο συγγραφέα. Με απλά λόγια, μέσα από το έργο του, ο συγγραφέας, ως στρατιώτης, μετρούσιμους σε πράξη το αξίωμα της διά βίου προσφοράς προς την Πατρίδα. Δεν θα μπορούσε να περιμένει κανείς τίποτα λιγότερο από έναν συνειδητοποιημένο πατριώτη, ο οποίος με ήσυχη την συνείδησή του, καταθέτει τον τελικό του απολογισμό. Αυτόν τον καθ' όλα τιμητικό προσωπικό απολογισμό ενός διακεκριμένου καταδρομέα, έχω την τιμή να παρουσιάσω με την έκδοση αυτή.

Σάββας Δ. Βλάχος

Σ.Σ. Ο συμπατριώτης μας από τη Σκουληκιά Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος Διοικητής 1ης Στρατιάς κ. Ελευθέριος ΣΤΑΜΑΤΗΣ, καταθέτει την προσωπική του μαρτυρία για τα γεγονότα του 1974 στην Κύπρο. Όσοι θέλουν να έχουν την προσωπική μαρτυρία του πολεμιστή Σταμάτη, ως φροντίσουν να προμηθευτούν το βιβλίο ντοκουμέντο.

«ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»



ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΔΟΧΩΡΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΛΕΠΙΑΝΑ ΑΡΤΑΣ: ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕΙ Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟ

Του ΠΑΥΛΟΥ ΜΠΟΥΡΗ, Προέδρου της Αδελφότητας Λεπιανινών,
Συμβούλου της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΠΙΑΝΑ αρχίζει από τα Τζουμέρκα και φθάνει κάτω μέχρι τον Άραχθο ποταμό.

Έχει τέσσερις οικισμούς: Τον Μακρύκαμπο (αναπτύσσεται και καρποφορεί η πορτοκαλιά), το Κέντρο του χωριού, τη Λίρξα, κι επάνω ψηλά τα Χουλιαράικα, με δίπλα την Κρύα Βρύση. Ευρίσκεται ανάμεσα από τα χωριά Ράμια και Μικροσπηλιά.

Όλα τα σπίτια του, λιθόκτιστα, είναι βυθισμένα στο καταπράσινο χρώμα της πλούσιας βλάστησης. Έχει πολλές πηγές με δροσερό και υγιεινό νερό.

Από το ύψωμα του Προφήτη Ηλία (υπάρχει εκεί το εκκλησάκι του) το θέαμα είναι έξοχο, απεριόριστο και καταπληκτικό. Μπροστά μας, ανατολικά, ορθώνονται τα χλιοτραγουδισμένα Τζουμέρκα, αριστερά μας απλώνεται πλήθος από λοφοσειρές και δεξιά μας, μία άλλη καταπράσινη λοφοσειρά, αντέρισμα, αρχίζει από τα Τζουμέρκα και κατεβαίνει κάτω μέχρι τον Άραχθο.

Το αυτοκίνητο φθάνει μέχρι το προαύλιο του Ναού, όπως και σε όλους τους οικισμούς του χωριού.

«Το μπλκόνι της Στάριας κι επάνω το οροπέδιο... είναι ένας ζωπέταχτος βράχος 200μ. ύψους και τετρακοσίων ως έξιμιστά μίλλος. Επάνω το γυμνό οροπέδιο μερικόν εκατοντάδων στρεμμάτων μισό των Λεπιανών και μισό της Ράμιας έχει υψόμετρο 1324μ... Είναι έτοιμο ελικοδρόμιο... Μπροστά μας και αριστερά μας δυσανάβατοι βράχοι που οχυρώνουν το οροπέδιο... και πιο κάτω απλώνεται κυματισμένης η καταπράσινη θάλασσα της αγρίας βλαστήσεως... μέχρι τη λίμνη των Ιωαννίνων και την τεχνητή λίμνη του Πουρναρίου... Από την πλευρά της Ράμιας συνδέεται με αυτοκίνητο με χωματόδρομο.

... Προβληματίζομαι πολύ... σαν τι θα μπορούσε να γίνει σε τούτο το πανέμορφο οροπέδιο...» (Παπαμήτρος «ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»).

Η διάταξη των λόφων του συντελεί στο να έχει ήπιο κλίμα, χειμώνα καλοκαίρι, το οποίο συμβάλει στην ανάπτυξη της γεωργικοκτηνοτροφίας.

Το χωριό πρέπει να ευρίσκεται σ' αυτή τη θέση πολλά χρόνια προ της ανεγέρσεως του Ναού της Υπαπαντής. Κι αυτό, αν λάβουμε υπ' όψη τη χρονολογία 1415, που είναι χαραγμένη κακότεχνα σε γωνιόλιθο της Ν.Α. πλευράς του Ναού.

Η ονομασία του είναι επιλογή της Επιτροπής Τοπωνυμίων Νομού Άρτας του έτους 1927, η οποία συστήθηκε με το Διάταγμα της 17ης-9-1926, τεύχος Α', ΦΕΚ 332 σελ. 2602 και η οποία μεταξύ έξι (6) ονομάτων (Λιπιανά, Λεπιανά, Λειπιανά, Λυπιανά, Λετιανά, Λετινά) που είχε το χωριό σε διάφορες εποχές, επέλεξε την ονομασία ΛΕΠΙΑΝΑ.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΙ-ΓΙΑΝΝΗ

Ο Ναός της Αποτομής του Προδρόμου αποτελεί ανακίνηση προπάρχοντος Ναού του Αι-Γιάννη στην ίδια θέση.

Η ανακίνηση άρχισε το έτος 1888 και περατώθηκε το έτος 1895 περίπου από τον αρχιμάστορα Βασίλειο Βαΐτη από το χωριό Πράμαντα Ιωαννίνων.

Κατά την παράδοση, η ανακίνηση έγινε με προτροπή του Πατροκοσμά το έτος 1779 που πέρασε από τα Λεπιανά.

Το σημερινό καμπαναριό του Ναού έγινε το

1952 μετά την κατεδάφιση του ιστορικού καμπαναριού του παλιού αρχικού Ναού.

Το έτος 1971 επικαλύφθηκε με μαρμαρόπλακες η προϋπάρχουσα πλακόστρωση.

Το τέμπλο του Ναού είναι έργο μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας και αποτελείται από δύο τμήματα. Το κεντρικό τμήμα και το τέμπλο των δύο κλιτών. Το κεντρικό τμήμα καλύπτεται ολόκληρο από το τέμπλο του αρχικού Μοναστηριακού Ναού και πρέπει να έγινε από Ηπειρώτες ξυλογλύπτες τον 17ο ή 18ο αιώνα. Ο τεχνίτης του τέμπλου, σε κάθε σημείο, μεγαλουργεί με το να κυριαρχεί παντού η καμπύλη και οι συνδυασμοί της.

Το τέμπλο των κλιτών έγινε το έτος 1931 από τον ξυλογλύπτη Γεώργιο Κωστόυλα από το Γραικικό Άρτας.

Η Αγιογράφηση άρχισε το έτος 1985 και περατώθηκε με δωρεές των πιστών. Αγιογράφος ήταν ο Γεώργιος Τάσης από τα Ιωάννινα.

Ο Ναός έγινε ενοριακός με το Β. Δ. της 19-7-1911, ΦΕΚ/325/ 28-10-1911.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ο Ναός της Υπαπαντής ευρίσκεται πλησίον και Ν.Α. του Ναού του Αι-Γιάννη. Είναι δίπλα στον αυτοκινητόδρομο προς τον οικισμό Μακρύκαμπο.

Είναι μάρτυρας του Ελληνισμού και του Χριστιανισμού του παρελθόντος στην περιοχή του Τζουμέρκου και ένα από τον μεγάλο αριθμό των μεταβυζαντινών μνημείων.

Σύμφωνα με την παράδοση, ο Ναός είναι το Καθολικό Μοναστηριού. Το κτιριακό συγκρότημα της Μονής, άγνωστο πότε και από ποια αιτία, έπαψε να υπάρχει.

Ο Ναός υπήρχε ολόκληρος μέχρι το 1950. Είχε μήκος εξωτερικό 13,70μ, πλάτος 5,10μ και ύψος 3,50.

Στην ίδια δεκαετία του 1950 ο νάρθηκας του Ναού κατέρρευσε. Είχε μήκος 5μ και πλάτος 5,10μ. Ο νάρθηκας ήταν ο γυναικωνίτης του Ναού. Δεξιά και αριστερά της σημερινής εισόδου διασώζονται, τελείως αποσπασματικές από τις καιρικές συνθήκες, δύο τοιχογραφίες, του Χριστού και της Παναγίας. Ολόκληρος ο νάρθηκας ήταν αγιογραφημένος.

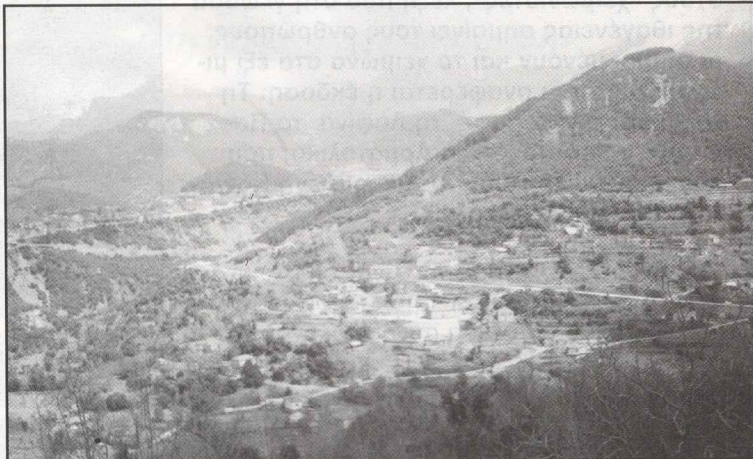
Σε γωνιόλιθο της Ν.Α. πλευράς είναι χαραγμένος ο αριθμός 1415 και πρέπει αυτός να είναι το έτος ανεγέρσεως ή ανακαινίσεως του Ναού.

Ο ΜΥΛΟΣ ΤΟΥ ΑΙ-ΓΙΑΝΝΗ

Ο Μύλος του Αι-Γιάννη ευρίσκεται στο κέντρο του χωριού. Είναι βακούφικος και χτίστηκε το έτος 1850.

Είναι λιθόκτιστος, το ίδιο και η κάνουλά του, η οποία έχει χτισθεί με ισουίφεις πέτρες. Η Γιωργοτάσσινα (Πηνελόπη Γ. Χουλιάρα) διηγούνταν, ότι το κόνιαμα για την κάνουλα, για να είναι ισχυρό, γινόταν με άμμο, ασβέστη και ανάλογη ποσότητα αυγών.

Με τους τόνους του μεπτόν που ρίχτηκαν για τη διέλευση του αυτοκινητόδρομου, ο νερόμυ-



λος έχασε πια το ωραίο φυσικό περιβάλλον του και τα μαντάνια που τα ρυθμικά χτυπήματά τους διαχέονταν παντού στο χωριό. Του απόμεινε μόνο η παλιά συντροφισά του, η νεροτριβή, και αυτή όχι με την ξύλινη αρχική της μορφή.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΜΥΛΟ-ΠΑΠΑ

Η Γέφυρα Μυλο - Παπά ευρίσκεται στον ημιονικό δρόμο Άρτα - Καλαρρύτες και ενώνει τον οικισμό Μυλο-Παπά με τον οικισμό Μακρύκαμπο Λεπιανών.

Είναι λιθόκτιστη και διατηρείται σε καλή κατάσταση.

Χτίστηκε στη δεκαετία του 1890 κατόπιν ενεργειών του τότε βουλευτή Τζουμέρκων Άρτας Κων/ντίνου Κοττίκα.

Έχει μήκος 16μ., ύψος 9μ. και πλάτος 3,30μ, είναι μονότοξη και μοναδική στο Νομό Άρτας. Η επάνω πλευρά της είναι ισόπεδη.

Το φυσικό περιβάλλον με τα πολλά πλατάνια του είναι θαυμάσιο.

Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων - Περιστερίου

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ από το ΥΠΕΧΩΔΕ η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΜΠ) για τους ορεινούς όγκους Τζουμέρκων, Περιστερίου και για την Χαράδρα του Αράχθου.

Η ΕΜΠ και το Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος διαβιβάσθηκαν ήδη στις Νομαρχίες, για διατύπωση απόψεων από τους φορείς, αλλά και τους πολίτες της περιοχής. Σύμφωνα με τη Μελέτη, η ευρύτερη περιοχή των Τζουμέρκων, μεταξύ των Νομών Ιωαννίνων, Άρτας και Τρικάλων, χαρακτηρίζεται ως Εθνικό Πάρκο, το οποίο θα θεσμοθετηθεί με την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος.

Κατόπιν εισήγησης του υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ Σταύρου Καλογιάννη, προστέθηκαν στο Σχέδιο Π.Δ. τέσσερις σημαντικές προτάσεις, για την προστασία και ανάδειξη του Γεφυριού της Πλάκας, για την βιώσιμη ανάπτυξη της περιοχής, την προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος και την ανάδειξη της πολιτιστικής και ιστορικής κληρονομιάς των Τζουμέρκων.



«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»



Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας συγκαίρει τον Δημήτριο Ρίζο, μετά την εμπεριστατωμένη και άριστη, από πάσης πλευράς, πανηγυρική ομιλία του. Διακρίνονται ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Ρωμύλος Κεδίκογλου, ο υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Ευάγγελος Μειμαράκης, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας κ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Γεώργιος Κούρτης και η καθηγήτρια - φιλόλογος κ. Παρρασκευή Ρίζου (σύζυγος του κεντρικού ομιλητή).

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ, πρώην Εφέτης, Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγου, εκφώνησε την 20ή Φεβρουαρίου 2007, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννίνων, παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Βαγγέλη Μειμαράκη, τον πανηγυρικό για τα «Ελευθέρια 2007». Πλήθος κόσμου παρακολούθησε την ομιλία με θέμα: «Η έννοια της ελευθερίας στη δικαϊκή συνείδηση του Ηπειρωτικού λαού κατά τη μακραίωνη δουλεία του».

Η χαρακτηριστική φράση του Γκαίτε «Τόπος που την ιστορία του δεν ξέρει... στην αμάθειας το σκοτάδι μένει», έδωσε το έναυσμα για την ανάπτυξη του θέματος, παρουσιάζοντας την ιστορική επέτειο της Απελευθέρωσης των Ιωαννίνων μέσα από ένα διαφορετικό και συναρπαστικό πρίσμα, αποκαλύπτοντας ιστορικά στοιχεία, άγνωστα για τους πολλούς.

Οι τοπικές εφημερίδες είχαν εκτενή ρεπορτάζ γι' αυτή την εκδήλωση.

ΣΙΔΕΡΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΣΤΙΣ 4 Φεβρουαρίου 2007, ημέρα Κυριακή, έγινε η Ετήσια Γενική Συνέλευση και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, στη φιλόξενη αίθουσα της Ομοσπονδίας Μουργκάνας, που βρίσκεται στην Ομόνοια, στην οδό Γερανίου 44.

Παρά το πρόσφατο πένθος, λόγω της απώλειας του προσφιλέστατου σε όλους Νικόλα Λάγκαρη, η προσέλευση των συγχωριανών ήταν ικανοποιητική. Για άλλη μία φορά, η παρουσία νεαρόκοσμου έδωσε στην ατμόσφαιρα αισιοδοξία, κέφι και χαρά. Η Γενική Συνέλευση άρχισε με τον χαιρετισμό της Πρόεδρου Αθανασίας Τσιούλη-Κιουβρέκη, η οποία, αφού αναφέρθηκε στα πεπραγμένα του Δ.Σ., κάλεσε τους παρευρισκόμενους να κρατήσουν ένα λαπτό σιγής στη μνήμη του Νικόλα Λάγκαρη. Τον λόγο στην συνέχεια πήρε ο ταμίας του Δ.Σ. Παπαχαράλαμπος Αλέκος, ο οποίος έκανε τον οικονομικό απολογισμό. Το Δ.Σ. κάλεσε να κόψει την παραδοσιακή πίτα (κοφτόπιτα) ο Ηλίας Πασχόπουλος (φωτ. με την πρόεδρο κ. Κιουβρέκη). Τρεις ήταν οι τυχεροί της χρονιάς, οι δύο εκ των οποίων κέρδισαν από ένα λεύκωμα με τίτλο «Θεσπρωτία» του Fred Boissoumas και «Φωτογραφίζοντας τη Θεσπρωτία» του Σπύρου Μελετή. Οι τυχερές ήταν: Η Ειρήνη Παπαχαράλαμπος και η Ελένη Πάντου του Κώστα. Τα φωτο-



γραφικά λευκώματα προσέφερε, εκ μέρους της ΤΕΔΚ, η Διευθύντρια κ. Αθηνά Ιωάννου και για το Δ.Σ. ο Πρόεδρος κ. Ιωάννης Τζανής, Δήμαρχος Παραποτάμου. Η Αργυρώ Τσουκτίη, κόρη της Αμαλίας Μακρή, κέρδισε ένα αντίτυπο από τα «Ηπειρωτικά Παραμύθια», προσφορά του Δ.Σ. της Αδελφότητας. Στους παρευρισκόμενους, εκτός της κοφτόπιτας, προσφέρθηκαν γλυκά, αναψυκτικά και, όπως κάθε χρόνο, το λουκούμι και το ούζο ήταν προσφορά της Γιαννούλας Μακρή, η οποία συνεχίζει αυτό που ο αείμνηστος Θανάσης Μακρής, σύζυγός της, είχε ξεκινήσει. Η ημέρα τελείωσε όμορφα, με αγκαλιές, φιλία και ευχές για του χρόνου καλύτερα.

Πατρίδα και τότε και τώρα... (η οδός... πρώην Πέτα)

Ευγνωμονούσα η πατρίς, το 1884, τίμησε, διά του Δήμου Αθηναίων, τους πολυάριθμους νεκρούς της μάχης του Πέτα (4 Ιουλίου 1822) ονοματίζοντας σε οδό Πέτα, δρομίσκο της Αθήνας. Η σοφία των ονοματοθετών (σοφία που διήρκεσε έως τον Μεσοπόλεμο, προτού γίνουμε πολιτικά - και πολεοδομικά «μαλλιά-κουβάρια...»), επειδή πολλοί των πεσόντων μαχητών ήταν φιλέλληνες, τοποθέτησε τον δρομικό - τελευταία πάροδος δεξιά - στην έξοδο της οδού Φιλελλήνων προς την Αμαλία.

Η μάχη του Πέτα, που -ευνοή-

τως- μνημονεύεται σπάνια, είναι ο τραγικός επίλογος της εκστρατείας του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου, ως προέδρου του Εκτελεστικού (πρωθυπουργός), στην Ήπειρο. Αντιπαράταχθηκαν, υπό τον Μαυροκορδάτο, περίπου 2.500 απελευθερωτές (πρώτο συγκροτημένο τμήμα τακτικού ελληνικού στρατού στη νεότερη ιστορία, επικουρούμενο από τάγμα Επτανήσιων και δύο λόχους φιλελλήνων) στους περίπου 7.500 Τουρκαλβανούς του Κιουταχί. Απώλειες: 1/3 τακτικών, 1/2 Επτανήσιων, 2/3 φιλελλήνων, υπό τον Ιταλό επανα-

στάτη Ανδρέα Δάνια (Danja), από τους τελευταίους πεσόντες, με την κραυγή «Φιλέλληνες, νίκη ή θάνατος!», αργά το βράδυ της 4ης Ιουλίου. Ένας μόνο φιλέλληνας συνελήφθη ζωντανός. Τους νεκρούς φιλέλληνες οι Τούρκοι αποκεφάλισαν και περιέφεραν τα κεφάλια ως... σηνήθη εμπόλεμα νίκης...

Φαίνεται πως ότι είχε να τιμήσει - και να θυμίσει - όλα αυτά τα χρόνια η οδός Πέτα, κάποιοι αποφάσισαν ότι «τα έδωσε!». Γι' αυτό και την μετονόμασαν («Ηπειρωτικά Νέα», φ. 152, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2006) σε

Κωνσταντίνου Τσάτσου, διατηρώντας «και σχετική, ανεπίσημη πινακίδα» (Ωδωνυμικά Αθήνας, Μάρως Βουγιούκα - Βασίλη Μεγαρίδη, γ' έκδοση 1997)... Πρώην Πέτα. Ιδού πως ανακάλυψε τη συντριβή στον Μαυροκορδάτο ο επιτελάρχης, Γερμανός κόμης Καρλ Νόρμαν Έρενφελς (Νορμάνος): «Πρίγκιπα, χάσαμε τα πάντα, πλην της τιμής!» (Τραυματίας του Πέτα, απεβίωσε, λίγο μετά, στο Μεσολόγγι). Ψύλλοι στ' άχυρα...

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΑΙΟΣ
(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 16/1/2007)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΟΥΚΑΣ: «Όλα για τ' όνομα» - Ζωή Γκαϊδατζή

Πριν από λίγο καιρό (τέλος Μαρτίου) έφυγε από κοντά μας ο συντοπίτης μας Βαγγέλης ΣΟΥΚΑΣ. Ο θρύλος Βαγγέλης Σούκας στην αυτοβιογραφία του «ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - Όλα για τ' όνομα», που επιμελήθηκε η κ. Ζωή ΓΚΑΪΔΑΤΖΗ, περιγράφει τη ζωή του και φωτίζει σημαντικές πτυχές της. Ο αείμνηστος Βαγγέλης αφιερώνει το βιβλίο του στην Ήπειρο, στην Άρτα με τα γεφύρια και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Κομπότι. Η γενέτειρα, δηλαδή, το Κομπότι, οφείλει να αποδώσει τις δέουσες τιμές στους κορυφαίους μουσικούς Βαγγέλη και Βασίλη Σούκα, που το πέρασμα τους έμεινε βαθιά χαραγμένο στο μουσικό στερέωμα.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»
(ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 146)

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

«Όλα για τ' όνομα»

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΤΖΙΑΝΤΖΗ
(ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ)

Ένα εξαιρετικό βιβλίο μας χάρισε ο Βαγγέλης Σούκας, ένας από τους μεγάλους δεξιότεχες του κλαρίνου, ο οποίος πέθανε πριν από μια εβδομάδα στα 78 του χρόνια, λίγες ώρες πριν από τον σπουδαίο λαϊκό συνθέτη Μπάμπη Μπακάλη.

«Όλα για τ' όνομα» (εκδ. Κέδρος, 2005) είναι ο τίτλος της αυτοβιογραφίας του, που την υπαγόρευσε στη Ζωή Γκαϊδατζή: «Γράψε τα όπως σου τα είπα, στόλισέ τα και λιγάκι - ξέρεις εσύ, γραμματίζουσιν, όχι της τρίτης δημοτικού σαν κιμένα».

«Ένα τσογλανάκι από την Άρτα» καταβαίνει στη μεταπολεμική Αθήνα. Φτάνει στο κέντρο «Ελάτος» στη Βερανζέρου, τη χάνει από την «αριστοκρατία», ρεπουμπλικα και γούνα, δεν είναι εδώ για μένα, λέει, και καταφεύγει στο απέναντι καφενείο, τη «Ζίτσα», όπου συχνάζουν «παρακατιανοί μουσικοί». Το στέκι της αφρόκρεμας των μουσικών είναι το καφενείο «Μικρά Ασία» στην Αθηνάς. Εδώ συχνάζουν οι θρύλοι, ο Σπύρος Περιστέρης, ο Καρακώστας, ο Παπασιδέρης, η Ρόζα Εσκενάζυ... και ο νεαρός Ηπειρώτης ούτε που σκέφτεται να περάσει

από εκεί. Μόνο που αυτό το «τσογλανάκι» έκανε το κλαρίνο να λαλεί σαν πουλάκι πάνω από τα κύματα, έπαιζε και «ρεζίλευε τα μπουζούκια».

Συχνά μας εκπλήττουν η αφέλεια και οι δεισιδαιμονίες του, ο φόβος του για τα μάγια και το κακό μάτι. Ούτε μια ολόκληρη σελίδα δεν αφιερώνει στην εμφάνισή του, το 1994, στο Μέγαρο Μουσικής. Δεν του έκανε εντύπωση αυτή η αναγνώριση, αφού «είχε χορτάσει τη δόξα στις Αμερικές και τις Αυστραλίες τόσα χρόνια». Φαίνεται ότι ο Βαγγέλης Σούκας έφυγε με την πίστη ότι δεν άφησε υλική περιουσία στους απογόνους του, αλλά και με τη βαθιά πεποίθηση ότι ήταν καλλιτέχνης, ότι στάθηκε ασυμβίβαστος με την τέχνη του. Τα ωδεία του ήταν τα πανηγύρια, τα δίδακτρα ήταν η πείνα και οι περιπλανήσεις σε κάμπους και βουνά, ενώ οι δάσκαλοί του ήταν οι βιρτουόζοι του κλαρίνου, αυτοί που έπρεπε να τους «κλέψει», να τους μελετήσει με προσοχή για να μάθει τα μυστικά τους, αφού η δεξιοτεχνία δεν είναι πάντα συνώνυμη με τη γενναϊοδωρία προς τους μαθητευόμενους.

Ο κόσμος των μουσικών δεν είναι μια μεγάλη αγαπημένη οικογένεια. Ο ανταγωνισμός, οι μικρότητες, ο εγωισμός, οι ανθρωπίνες αδυναμίες είναι και εδώ παρούσες και ο



Βαγγέλης Σούκας δεν το παίζει μικρός θεός. Με ειλικρίνεια παραδέχεται ότι κάποιες στιγμές του έλειπε κάποιο από «τα τρία απαραίτητα για τον άνθρωπο», τότε το θάρρος, τότε η πίστη, τότε η υγεία. Μόνο μία συμβουλή έχει να μας δώσει: «Όποτε που να σκεφτείτε να παρατήσετε το όργανο γιατί θα σας παρατήσει πρώτο αυτό».

Το «όργανο» δεν είναι μόνο το κλαρίνο, αλλά και ό,τι ξεπερνά το μεροδουλι-μεροφάδι. Μπορεί να είναι τα όνειρα, οι αρχές και τα ιδανικά της πρώτης νιότης. Και ο Βαγγέλης Σούκας μας παροτρύνει: «Μην καταθέσετε τα όπλα χωρίς καμία αντίσταση και παραδώσετε τη ζωή σας κάποια στιγμή στον μεγάλο κριτή πνιγμένοι στο θυμό απέναντι στον δειλό εαυτό σας».

«Όλα για τ' όνομα». Η ιστορία και η γεωγραφία μιας Ελλάδας που πείνασε, ματώσε, χόρτασε και ξαναπείνασε ή φοβάται ότι θα ξαναπείνασει. Που παραδόθηκε στην αδιαφορία, τη δειλία και το πείσμα, που ταλαντεύτηκε, συμβίβαστηκε, αλλά και πάλι σήκωσε κεφάλι, με τη «Ρούσα παπαδιά» να του γνέφει από μακριά, πολύ μακριά.

Άνοιξε το καταφύγιο Πραμάντων

ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ που η ύπαιθρος εγκαταλείφθηκε και ερήμωσε και κόντρα στο γενικότερο ρεύμα της αστυφιλίας, δύο νέα γλυκύτατα παιδιά, ο Μπάμπης και η Πόλα Τριαντάφυλλου, εγκατέλειψαν την Αθήνα και ήρθαν να εγκατασταθούν στην Πράμαντα. Άνοιξαν το καταφύγιο εδώ και δύο μήνες και μένουν εκεί. Εγχείρημα δύσκολο για δύο νέους ανθρώπους, για μας τους υπόλοιπους αδύνατο, όμως οι ίδιοι είναι χαρούμενοι και μας είπαν ότι θεωρούν τον εαυτό τους τυχερό που το βρήκαν.

Καταλαβαίνετε ότι είναι άνθρωποι και κυρίως νέοι που σέβονται τη φύση, που έχουν συνειδητοποιήσει την τεράστια σημασία της για τη ζωή τους, που ξέρουν τι θα πει ποιότητα ζωής και η ενασχόλησή τους με ό,τι τους προστάζει η προσωπικότητά τους, τους γεμίζει ικανοποίηση και χαρά.

Το καταφύγιο έχει χωρητικότητα 28 ατόμων, καταμετρημένων σε τρεις χώρους, δύο οκτάκλινα δωμάτια και ένα δωδεκάκλινο. Κάθε δωμάτιο έχει ντους και τουαλέτα. Οι ίδιοι προσφέρουν τα πάντα, φαγητό, ροφήματα, τσίπουρο νότιο και μεζέδες, όλο το 24ωρο. Η διανυκτέρευση στοιχίζει 11 ευρώ και για τα μέλη των Ορειβατικών Συλλόγων 9 ευρώ.

Παρακαλούνται, όμως, όλοι να τους παίρνουν τηλεφώνω πριν το επισκεφθούν, για να τους ενημερώνουν και να ενημερώνονται για όλα. Το τηλέφωνό τους είναι 6944324156.

Ο Σύλλογός μας τους καλωσορίζει και ευχόμαστε οι συγχωριανοί μας να τους αγκαλιάσουν όπως τους αξίζει. Το δε παράδειγμά τους, αυτή η ποιότητα αλλαγής στην αντίληψη του ανθρώπου για τη ζωή, να γίνει συνείδηση όλων μας.

(Αναδημοσίευση από
την περιοδική έκδοση του Συλλόγου
Πραμαντιτών Ιωαννίνων «Πράμαντα»)

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ, που ψηφίστηκε τον Ιούνιο 2006, έχει τις εξής βασικές αλλαγές:

1. Η καθιέρωση του ποσοστού 42% ως κατώτερου ενός πλειοψηφούντος συνδυασμού τόσο στον Δήμο όσο και στη Νομαρχία για να μην υπάρξει δεύτερη Κυριακή.

2. Αλλαγές στη σύνθεση των Δημοτικών και Τοπικών Συμβουλίων.

Τοπικά Συμβούλια (ΤΣ): Πενταμελή Τοπικά Συμβούλια εκλέγονται μόνο τα χωριά με πληθυσμό πάνω από 501 κατοίκους. Όλα τα άλλα εκλέγουν τριμελή Τ.Σ. Τα μέλη του Τ.Σ. λαμβάνουν αποζημίωση από τη συμμετοχή τους σε συνεδριάσεις του Συμβουλίου.

Αρμοδιότητες του Τ.Σ.: Δίνονται επιπλέον οι αρμοδιότητες αποκατάστασης βλαβών επείγοντος χαρακτήρα στα δίκτυα ύδρευσης, των αντλιοστασίων, των υδρομαστεύσεων και αποχέτευσης, συντήρησης και λειτουργίας των νεκροταφείων και παιδικών χαρών, αποκατάσταση ζημιών επείγοντος χαρακτήρα, δημοτικών δρόμων, γεφυρών, πλατειών, κοινοχρήστων χώρων και αγροτικών οδών.

Επίσης δίδεται αρμοδιότητα συντήρησης του δικτύου ηλεκτροφορτισμού των κοινόχρηστων χώρων, καθώς και εφαρμογή πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και αθλητικών προγραμμάτων και συντήρησης των σχετικών εγκαταστάσεων.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ «ΠΥΡΡΟΥ» ΜΕ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΓΕΦΥΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ (Α.Γ.Η.) ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΓΕΦΥΡΙ

13. Ένας Πυρσογιαννίτης γεφυρός στην Περσία!

Βλέπεις αυτή 'δω; Απ' τη Δαμασκό είναι. Είμαι και εγώ μέσα. Ολόκληρος. Τι κάναμεν εκεί; Περνούσαμε, πηγαίναμεν στην Περσία. Δουλεύαμεν εκεί. Φτιάχναμεν γαλαρίες, γέφυρες, σιδηροδρομική γραμμή. Αυτός ζει. Τούτος 'δω, Απόστολος Ζυγολόμης. Τούτος πέθανε. Και τούτος πέθανε προχτές, δεν έχει δεκαπέντε μέρες. Ετούτος είναι ο Βασίλης ο Παγώνης. Ετούτος είναι ο Δημήτριος Βουντής...

Καθίσαμεν τέσσερις μέρες στη Δαμασκό, όσο να σχηματιστεί η φάλαγγα να περάσουμε την έρημο και να πάμε στη Βαγδάτη. Το '35. Ναι...

Εδώ, αυτή, είναι γέφυρα στην Περσία. Αυτοί χτίστες. Εδώ είναι Τόλης Τόσκος, Αλέξης Τσουράκης. Είναι στο γηρονοτομείο κάτω...

Γεφύρια; Φτιάξαμεν στην Περσία πολλά. Πέτρινα γεφύρια. Μεγάλα γεφύρια. Μεγάλο άνοιγμα. Εικοσιπέντε, τριάντα μέτρα ύψος. Με καμάρα. Άλλα ήταν με το μικρέζι, άλλα ήταν αμπασιτά, χαμηλά, όπως έπαιρνε η σιδηροδρομική γραμμή δηλαδή. Τι είναι το μικρέζι; Όταν μια γέφυρα έχει δυο μέτρα άνοιγμα, έχει ένα μέτρο μικρέζι, ενώ η αμπασιτά έρχεται στους εξήντα πόντους, στους εβδομήντα πόντους...

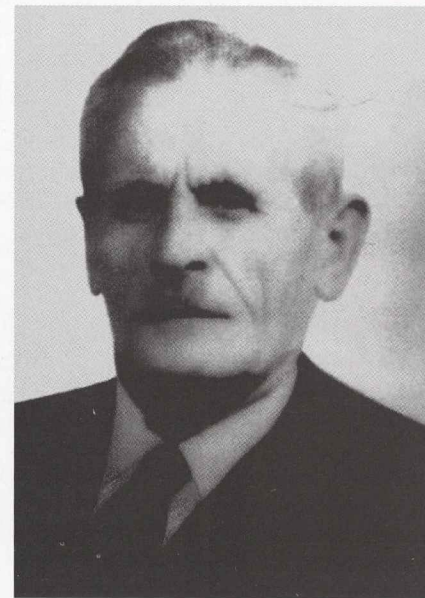
Να αυτή είναι στο μικρέζι, του Φρόντζου στην Κόνιτσα, δηλαδή το άνοιγμα εδώ είναι... πενήντα μέτρα, το ύψος είναι εικοσιπέντε μέτρα, και έρχεται στο μικρέζι, κύκλος...

Όταν αρχινάει ο χτίστης για να δουλέψει, να χτίσει, για να γυρίσει το θόλο, να ρίξει τα πρώτα βάρη εκεί πέρα, εδώ στη μέση βάναν ένα ράμμα. Και αρχινάει. Παίρνει το ράμμα από δω και το τραβάει εκεί. Η πέτρα δε θα πάει ψηλότερα από το ράμμα. Όπου βγει το ράμμα. Εκεί θα βγει; Ψηλότερα θα βγει; Θα πάει με το ράμμα. Όπου βγει το ράμμα. Όλες τις πέτρες αυτές. Σαν διαβήτης. Τα πρώτα βάρη που ρίχνει στη γέφυρα, εκεί πέρα. Μετά συνεχίζει, δηλαδή το κλειδί εδώ πάνω.

Κατάλαβες; Αυτή η γέφυρα φεύγει απ' το μικρέζι, είναι ψηλότερη. Κατάλαβες; Την έχουν πιο ψηλότερη... Αν είχα φτιάξει εγώ γεφύρια; Ένα μονάχα; Εκεί στην Περσία, σε τρεις γέφυρες εργάστηκα. Και σε αμπασιτά και σ' αυτή με το μικρέζι. Και σε γαλαρίες. Σε τρεις γαλαρίες εργάστηκα. Έκανα εκεί δέκα χρόνια. Μάλιστα...

Εδώ, τις απόκριες εδώ. Ο μεσαίος λέγεται Αντρέας Μπίντης. Τούτος είμαι εγώ. Ετούτος είναι Απόστολος Σμπρόμης. Αυτός είναι πεθαμένος, αυτός πεθαμένος, αυτός πεθαμένος και τούτος ζει ακόμα. Κατάλαβες; Ένας, δυο, τρεις, τέσσερις στη ζωή, οι άλλοι πεθαμένοι...

Στην Περσία και εδώ. Σ' ένα μέρος έξω στην ερημιά, δεν ήταν πόλη. Συγκεκριμένα λεγόταν, ο τόπος εκεί, Μπαβίς. Εκεί φτιάξαμεν μια γαλαρία και μια γέφυρα. Είχαν τα μέσα εκεί. Οι εταιρείες μάς σέρβιραν το υλικό. Εγώ δεν κοινούμινα από πάνω, απ' το καλούπι. Κατάλαβες; Όπως ήταν έτσι το καλούπι δηλαδή, καθόμινα ή στο πρώτο, ή στο δεύτερο, ή στο κλειδί απάνω, για να ρίξουν τα πρώτα βάρη. Κατάλαβες;



Δημήτρης Ζαφερίδης (1906-1990).
Ένας Πυρσογιαννίτης γεφυρός στην Περσία!

Ήταν 25 Οκτώβρη του 1986, ψηλά, στην Πυρσόγιαννη της Κόνιτσας, και μας μιλούσε ο Δημήτρης ο Ζαφερίδης. Βρισκόμαστε στο μικρό μουσείο του χωριού, κοιτάζοντας φωτογραφίες στον τοίχο και άλλα εκθέματα, κι ο μάστορο-Τάκης, με κρυφή περηφάνια που μαρτυρούσαν μόνο τα μάτια του, μας ξεναγούσε στον κόσμο των παλιών μαστόρων. Από τα πρώτα μαστοροχώρια της πέτρας η Πυρσόγιαννη, ένας από τους τελευταίους



Χτίζοντας τη γέφυρα Γκιρντανέ.

άξιους τεχνίτες της ο Δημήτρης ο Ζαφερίδης.

Είχε γεννηθεί το 1906, τρίτο στη σειρά παιδιά, από τα τέσσερα που απέκτησαν ο Λάμπρος Σάνδρας - αργότερα θα αλλάξει το επίθετό του σε Ζαφερίδη - και η Ευανθία Γκουνή. Πάππο προς πάππο - το λέγαν όλοι στο χωριό - οι Σανδράοι υπήρξαν μαστόροι καλοί, με δουλειές μάλιστα και στο Άγιο Όρος. Όμως φαίνεται πως τα πράγματα πήγαιναν να αλλάξουν. Το πρώτο αγόρι, ο Κώστας, έγινε ζαχαροπλάστης, το δεύτερο, ο Θόδωρος, πήγε κυρατζής, αγωνιάτης δηλαδή, το τρίτο - που τώρα μεγάλος, θυμόταν - ο Τάκης, άρχισε να δουλεύει τσαγκάρης, ενώ το τέταρτο, που αργότερα γεννήθηκε, ήταν κορίτσι, η Ελένη. Τελικά, η παράδοση της οικογένειας στη μαστορική έμελλε να συνεχιστεί τουλάχιστον για άλλη μια γενιά. Γιατί το



Ο Δημήτρης Ζαφερίδης - πρώτος αριστερά - μαζί με άλλους δύο συντοπίτες μαστόρους στην Περσία.

περιβάλλον της Πυρσόγιαννης, εκείνα τα χρόνια, εξακολουθούσε να επιδίδει ακόμα καθοριστικά στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων της.

Αφορμή πάντως να εγκαταλείψει ο νεαρός Τά-

κης τα παπούτσια, ήταν μια βαθιά πληγή απ' το σουβλί στο χέρι του. Σχεδόν αμέσως τότε, μαζί με τον αδερφό του Θόδωρο, που στο μεταξύ είχε σταματήσει τα ταξίδια με τα ζώα, ακολούθησε την παρέα του πατέρα του στο Ζαγόρι, όπου έχτιζε χρόνια. Εκεί, κοντά του, έμαθε να πελεκάει με τέχνη, έγινε πελεκάνος πρώτος.

Θα συνεχίσει και μεγάλος, μόνος του, να δουλεύει στο Ζαγόρι, κυρίως στο κεντρικό. Θα δουλέψει ύστερα και στην περιοχή του Βουτσάρ, ενώ μετά το 1960 θα βρεθεί, πάντα χτίζοντας, γύρω από τα Γιάννενα - στον Αι-Γιώργη της πλατείας Πάργας, μέσα στο κάστρο, στο Μπιζάνι, στο Πέραμα.

Το ταξίδι, όμως, που θα τον σημάδεψει ανεξίτηλα - εμπειρία ζωής - είναι ο πηγαμός του - προπολεμικά - στην Περσία. Θα ταξιδεύει μαζί με άλλους μαστόρους της περιοχής του, αλλά και από τα Ζουπάνια. Έμεινε εκεί και δούλεψε κοντά δέκα χρόνια, χτίζοντας, ανάμεσα στα άλλα, ακόμη και γεφύρια. Για τα τελευταία, πάντα ήθελε να μιλάει, κρυφοκαμρώνοντας, όπως άλλωστε έκανε και κείνο το βράδυ του 1986 διηγώντας τα σε μας.

Ο Δημήτρης Ζαφερίδης πέθανε στα Γιάννενα το 1990. Πίσω του άφησε, από το γάμο του με τη Φωτεινή Κυριαζή, τρία παιδιά: τη Μαριάνθη, τη Βασιλική και τον Θωμά. Άφησε, όμως, δικαιολογημένα, και φήμη καλού μαστορά, Πυρσογιαννίτη καλού μαστορά. Έχει ιδιαίτερη σημασία αυτό...!

Από τις εκδόσεις «ΔΩ-ΔΩΝΗ» κυκλοφόρησε το βιβλίο της Γεωργίας Σκοπούλη, με τίτλο «Αυτές που γίναν ένα με τη γη».



Ένα βιβλίο για τις αγρότισσες της Ηπείρου. Εξήντα οκτώ γυναίκες μολογάνε τη δική τους ζωή. Η κάθε μία χωριστά, και όλες μαζί είναι μία κραυγή. Η κραυγή της αγρότισσας γυναίκας, που έρχεται από τα παλαιά και φτάνει στο σήμερα. Γυναίκες από 55 έως και 95 χρονών, ανοίγουν την καρδιά τους και μας κάνουν κοινωνούς στον καμμό τους. Αν η τέχνη είναι πηγή συγκίνησης και γνώσης, ετούτες οι γυναίκες αγγίζουν τα υψηλότερα. Αν η ιστορία είναι η αποκρυστάλλωση γεγονότων ενός τόπου κι ενός λαού, αυτές οι γυναίκες έγραψαν ιστορία με τη δική τους μαρτυρική παρουσία στον τόπο μας. Αν λαογραφία είναι η ζωή, τα ήθη και τα έθιμα και οι σχέσεις των ανθρώπων και η παράδοση, οι γυναίκες αυτές είναι η ΠΑΡΑΔΟΣΗ.

Από τις εκδόσεις «ΔΩ-ΔΩΝΗ» κυκλοφόρησε το βιβλίο της Βασιλικής Πιτούλη, με τίτλο «Διάλογοι περί έρωτος και άλλων δαιμονίων».



Ζευγάρια που ερωτεύονται, πλήττονται ή τσακώνονται. Άνθρωποι που διεκδικούν πόντους στην ατέρμονη διελκυστίνδα των σχέσεων, συνδιαλέγονται επί χάρτου. Συζητούν με διάθεση χιουμοριστική ή φιλοσοφική κατά περίπτωση, χωρίς σεμνοτυφία αλλά με αιδώ, χωρίς φόβο αλλά με πάθος. Πόλεμος ή συμφιλίωση, συναίνεση ή σύγκρουση, ποιος ξέρει; Οι «διάλογοι» έχουν ως θέμα τη ζωή και το θάνατο, την αγάπη, τα κρεμμύδια ή το σιφάδο. Άλλοι είναι σύντομοι, όπως οι αστραπές και άλλοι μακροσκελέστεροι. Περιέχουν εν σπέρματι θεατρικά έργα του μέλλοντος - γιατί όχι; - και προς το παρόν προσφέρουν την αναντίρρητη απόλαυση της ανάνγνωσης.



ΠΥΡΡΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΕΠΙ- ΣΗΜΑΝ- ΣΕΙΣ

Βασίλης Γκουρογιάννης και Σωτήρης Δημητρίου. Οι δύο Ηπειρώτες λογοτέχνες, καλοί φίλοι, κυκλοφόρησαν τα νέα τους έργα: «Από την άλλη γωνία» (εκδ. Μεταίχμιο) διηγήματα ο πρώτος, και «Τα σπυροφόρα της Αθήνας» (εκδ. Πατάκη) μυθιστόρημα, ο δεύτερος. Καλοτάξιδα και στον επόμενο «Πύρρο» θα αναφερθούμε στα δύο αυτά έργα.

»»» «Οδοιπορικό στον Θεσπρωτικό Τύπο», είναι ο τίτλος του βιβλίου του Θεσπρωτού δημοσιογράφου και Δημάρχου Σαγιάδας Ευαγγέλου Μάστορα. Πρόκειται για ένα οδοιπορικό στον τοπικό τύπο, στην ιστορία των εντύπων, των πρωταγωνιστών και των ανθρώπων του τύπου, που σημάδεψαν τα εκδοτικά πράγματα στο νομό Θεσπρωτίας. Το βιβλίο παρουσιάστηκε στην αίθουσα της Πανεπειρωτικής από τον υφυπουργό Οικονομικών Α. Μπέζα, τον Νομάρχη Θεσπρωτίας Β. Γιόγιακα και τον φιλόλογο συγγραφέα Σπ. Εργολάβο. Την εκδήλωση συντόνισε ο δημοσιογράφος Στ. Ντόβας. »»» «Το παραμυθιό των σκοτεινών Θεών», είναι το νέο ποιητικό βιβλίο του αγαπητού μας Γιάννη Καλπούζου, το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Ίκαρος» και το οποίο παρουσιάστηκε στον «Ίανό». Μίλησαν για το βιβλίο ο φιλόλογος Κώστας Μαργώνης και ο συγγραφέας Κώστας Κατσουλάρης, ενώ οι Εύα Κοταμανίδου και Θεοδώρα Σιάρκου απήγγειλαν ποιήματα, με τη συνοδεία του κλαρίνου του Νίκου Φιλιππίδη. Η Γλυκερία, η Καίτη Κούλια και ο Γ. Λιανός απέδωσαν τραγούδια σε στίχους του Γιάννη Καλπούζου. »»» Τοπολάτρησε με πάθος ο Δημήτρης Σαμαράς, μας καταθέτει ένα ακόμη έργο του για το Κεράσοβο Κόνιτσας, με τίτλο: «Κιράσοβο, Αγία Παρασκευή Κόνιτσας, συμπλήρωμα ιστορίας, ηθών και εθίμων», το οποίο επιμελήθηκαν οι εκδόσεις «Πέτρα». Πάντα τέτοια και καλή δύναμη για νέα δημιουργία. »»» Τον «Πύρρο» και τον διευθυντή του βράβευσε η Ομοσπονδία Ραδιοβuzινών Άρτας για την προσφορά τους στην Ηπειρωτική Αποδημία και στην Ήπειρο. Βραβεύτηκαν ακόμη οι Κώστας Μπατσής, Λευτέρης Τζόκας και το περιοδικό «Ηπειρος - Άπειρος Χώρα». Πρόεδρος της Ομοσπονδίας ο ένθερμος Ηπειρώτης Βασίλης Μπεσλίκας.

Ένας...ρομαντικός Ηπειρώτης στην Κηφισιά...

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, καταγωγή από τα Δολιανά Ιωαννίνων, ευαίσθητος και τρυφερός, συνεχίζει τους ρομαντικούς περιπάτους στους δρόμους της Κηφισιάς, με το παϊτόνι του. Το να συνεχίσεις μία παράδοση τριάντα χρόνων στους πολυσύχναστους δρόμους της Κηφισιάς, δεν είναι και εύκολη υπόθεση. Το μεράκι όμως είναι αυτό που τον ωθεί να αντιστέκεται στο χρόνο. Ρίχνει μερικές πινελιές ρομαντισμού στη σημερινή πεζή πραγματικότητα. Συγχαρητήρια για το κουράγιο να κάνει αυτό που νιώθει και τον ευχαριστεί και να χαρίζει λίγες διαφορετικές στιγμές, σε όσους επιλέξουν μία βόλτα με το παϊτόνι του. **Να τι έγραψε γι' αυτόν η εφημερίδα «Έθνος της Κυριακής», 28 Ιανουαρίου 2007:**



Βόλτα στον...χρόνο με έξι γραφικά ιππήλατα αμαξάκια

Δεν καίνε βενζίνη, δεν ρυπαίνουν το περιβάλλον, δεν πληρώνουν τέλη κυκλοφορίας. Τα γραφικά λαντό (ιππήλατα αμαξάκια), έστω και λιγότερα πλέον, αντέχουν στον χρόνο σε πείσμα των καιρών. Από την Αίγινα και τις Σπέτσες, μέχρι την Κέρκυρα, τη Ζάκυνθο και την Κάρυστο, έχουν γράψει τη δική τους ιστορία. «Τώρα έχουμε μείνει μόνο 6 αμαξάκια στην Κηφισιά», λέει ο κ. Σταύρος Χατζηδημητρίου, που συνεχίζει την οικογενειακή παράδοση με έδρα το Κεφαλάρι. Η οικογένεια άλλωστε δουλεύει με τα λαντό κάπου 30 χρόνια. «Σήμερα όμως δεν υπάρχει αρκετή δουλειά. Λίγες εκδηλώσεις, λίγοι γάμοι και καμία φορά η παραδοσιακή βόλτα. Έτσι και εμείς δουλεύουμε πλέον μονάχα τα Σαββατοκύριακα».

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Πέτρα»



Η εξειδίκευση

- ✓ στην Ηπειρωτική Εφημερίδα
- ✓ στο Ηπειρωτικό Περιοδικό
- ✓ στο Ηπειρωτικό Βιβλίο
- ✓ στο Ηπειρωτικό Έντυπο

Κι ακόμη: ΑΦΙΣΕΣ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ - ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ & ΚΑΘΕ ΕΝΤΥΠΟ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΙΔΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ:

- «ΠΥΡΡΟΣ» (Διμηνιαία εφημερίδα - περιοδικό των Ηπειρωτών της Διασποράς)
- ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ (Α.Τ.Η.Δ.)

14
Χρόνια Προσφοράς
στην Ήπειρο &
στους Ηπειρώτες

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 82.33.830 - FAX: 210 82.38.468, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com